

การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ

THE DEVELOPING THE ABILITY TO READ AND WRITE WORDS WITH
THE REPLACEMENT OF THAI VOWELS THROUGH DIFFERENTIATED INSTRUCTION
ACTIVITIES IN YEAR 1 STUDENTS FROM INTERNATIONAL PROGRAMME

กิจพิวรรณ โชติวิเชียร

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ

กิจพิวรรณ ไชติวิเชียร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPING THE ABILITY TO READ AND WRITE WORDS WITH
THE REPLACEMENT OF THAI VOWELS THROUGH DIFFERENTIATED
INSTRUCTION ACTIVITIES IN YEAR 1 STUDENTS FROM INTERNATIONAL
PROGRAMME

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Master of Education (Special Education))

Faculty of Education Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ

ของ

กิจพิวรรณ ไชติวิเชียร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร วิบูลพัฒน์วงศ์)

(อาจารย์ ดร.มลิวัลย์ ธรรมแสง)

ที่ปรึกษาร่วม

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา มิตรานันท์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวัลย์ หาญขจรสุข)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่าง
ผู้วิจัย	ระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ
ปริญญา	กิจพิวรรณ ไชติวิเชียร
ปีการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	2561
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร วัฒนพัฒน์วงศ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น Year 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิต หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สระเปลี่ยนรูป จำนวน 7 แผน สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย กลาง และยาก ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 - 3 วัน วันละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ภายหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : ความแตกต่างระหว่างบุคคล, ความสามารถในการอ่านคำ, ความสามารถในการเขียน, สระเปลี่ยนรูป, ชุดกิจกรรม

Title	THE DEVELOPING THE ABILITY TO READ AND WRITE WORDS WITH THE REPLACEMENT OF THAI VOWELS THROUGH DIFFERENTIATED INSTRUCTION ACTIVITIES IN YEAR 1 STUDENTS FROM INTERNATIONAL PROGRAMME
Author	KITPIWAN CHOTIVICHIE
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Kanokporn Vibulpatanavong

The purpose of this research was to develop the ability to read and write words with the replacement of Thai vowels through differentiated instruction activities among Year One students from the international programme. The participants were studying in Year One in the second semester of the 2018 academic year at a demonstration school with an international programme. One classroom was selected by purposive sampling. The instrument used in the study consisted of a set of differentiated instruction activities including an ability test involving reading and writing words with the replacement of Thai vowels. The lesson plans used differentiated instruction activities including seven plans, teaching materials and worksheets through differentiated instruction activities at three levels, rated as simple, moderate and difficult. The duration of the experiment was conducted over five weeks, at two or three days per week, and fifty minutes per class. A descriptive analysis was used to establish the average comparison scores of pre-and-post achievement tests. The research found that developing the ability to read and write words with the replacement of Thai vowels through differentiated instruction activities among Year One students from the international programme were higher after the experiment.

Keyword : Differentiated instruction, Reading ability, Writing ability, Thai vowel replacement, Instructional activity package

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร วิบูลพัฒนะวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา มิตรานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ที่เมตตากรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณยิ่งนัก และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ รวมถึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.มลิวัลย์ ธรรมแสง ประธานกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวัลย์ หาญจรสุข กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร. พชรินทร์ เสรี อาจารย์ ดร. สุมาลี เชื้อชัย และอาจารย์พัชกุล แก้วกำพลนุชิต เป็นอย่างสูงที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ทมลดา บุญญาญจน์ ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจกับผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีเสมอมา

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล กองศิลป์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่ได้ให้ความกรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยใช้สถานศึกษาในการเก็บข้อมูลการทำวิจัย รวมถึงอาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย อาจารย์ประจำชั้น ระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ สาขาการศึกษาพิเศษ ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก รวมถึงเพื่อน ๆ ของผู้วิจัยทุกคนที่มีความปรารถนาดี คอยให้กำลังใจ ให้ข้อคิดดี ๆ ให้แก่ผู้วิจัย ได้สามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำวิจัยปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่มอบทุนการศึกษาสนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์ ประจำปีงบประมาณ 2562 ส่วนหนึ่งให้กับผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณแม่ สุวรรณา โชติวิเชียร ผู้คอยให้การสนับสนุน ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นกำลังใจสำคัญแก่ผู้วิจัยอย่างดีเสมอมา จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในวันนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

กิจพิวรรณ โชติวิเชียร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. การเรียนรวม	8
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระเปลี่ยนรูป	11
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	20
4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction).....	22
บทที่ 3 วิธีการวิจัย.....	34
การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	34

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
วิธีดำเนินการทดลอง.....	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	56
สมมติฐานการวิจัย.....	56
วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	57
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	63
ประวัติผู้เขียน.....	155

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 วิธีการเขียนรูปสระ โดยการลดรูป และเปลี่ยนรูป	18
ตาราง 2 แผนการทดลองระยะยาว	38
ตาราง 3 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2)	48
ตาราง 4 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 1.....	49
ตาราง 5 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 4)	49
ตาราง 6 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 2.....	51
ตาราง 7 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 7)	51
ตาราง 8 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 3.....	52
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ก่อนเรียนและหลังเรียน	53
ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ก่อนเรียนและหลังเรียน	54

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพประกอบ 2 แผนภูมิของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	29
ภาพประกอบ 3 แบบจำลองวงจรปฏิบัติการในชั้นเรียน	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามปฏิญญาขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ (UNESCO) ได้กล่าวถึงการศึกษาแบบเรียนรวมว่าเป็น “การศึกษาเพื่อทุกคน” (Education for all) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากหลายฝ่ายเกี่ยวกับการเรียนรู้วัฒนธรรมและชุมชน เป็นกระบวนการที่พยายามลดการแบ่งแยก หรือการแยกจากกันทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่เน้นให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือเนื้อหาที่นำมาสอนกับเด็ก วิธีที่ครูนำมาใช้สอน ตลอดจนกลไกต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดผลประเมินผล ซึ่งต้องครอบคลุมการศึกษาสำหรับเด็กทุกคน ตามความเหมาะสมกับอายุและความสามารถของเด็ก และถือเป็นความรับผิดชอบของระบบการศึกษาที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ (ผดุง อารยะวิญญู และคณะ, 2550) หมายถึงชาร์ด (Chard, n.p.) ได้กล่าวถึงการปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาว่าด้วยเรื่องของคนพิการ ในปี ค.ศ. 1997 โดยมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาสำหรับคนพิการเพื่อให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าถึงหลักสูตรการศึกษาทั่วไปได้เช่นเดียวกันกับนักเรียนปกติ และครูคือบุคคลสำคัญที่จะต้องพิจารณาถึงวิธีการต่าง ๆ ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อลดช่องว่างระหว่างนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนจะสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพนั้นขึ้นกับครู ผู้สอนเป็นสำคัญหากครูสามารถจัดกระบวนการในการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้ด้วยวิธีการที่มีความหลากหลาย และแตกต่างกันตามความถนัด ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้นั้น ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเรียนรวมมีพื้นฐานมาจากการยอมรับว่าเด็กทุกคนแตกต่างกัน เด็กแต่ละคนมีความสามารถ และความถนัดชอบพอแตกต่างกันไป ซึ่งแน่นอนนำไปสู่การที่เด็กแต่ละคนมีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างกันไปด้วย ความแตกต่างของเด็กเป็นพิเศษที่มีคุณค่าในตนเอง และโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะรักษาความพิเศษของเด็กแต่ละคนไว้ แทนที่เด็กจะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองให้สอดคล้องกับลักษณะการสอนของครู หรือดิ้นรนให้ตนเองได้มาตรฐานที่มีอยู่มาตรฐานเดียวของครู ครูควรจะเป็นฝ่ายปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนของตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละคนและช่วยให้เด็กพัฒนาตนเองให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ตามศักยภาพของตัว

เด็กเอง (กนกพร วิบูลพัฒน์วงศ์, 2560) สอดคล้องกับ (ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย, 2558 - 2559) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนแต่ละคนเพื่อวางรากฐานชีวิตให้เจริญงอกงามอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบและแสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง ครูผู้สอนจึงควรมีข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลสำหรับใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน สอดคล้องกับ (ผดุง อารยะวิญญู, 2559) ที่กล่าวถึงการสอนที่แตกต่าง คือการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางการเรียน เรียนได้ตามความสามารถ และตามลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน แต่ละกลุ่ม โดยมีหลักการในการสอนที่แตกต่างว่า “เด็กต่างคนใช้วิธีสอนต่างกัน” (No One Size Fits All) หมายความว่า ลักษณะของการสอนของครูจะต้องสอนให้แตกต่างกันใน 4 ลักษณะ คือ เนื้อหาวิชา กระบวนการ ผลผลิต และสภาพแวดล้อมในการเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรวม ครูจึงควรให้ความสำคัญกับเด็กในห้องเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีเงื่อนไข และมีเทคนิคการจัดการเรียนการสอนตามลักษณะเด่น - ด้อยของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิภาพของผลการเรียนที่มีประสิทธิผลต่อไป เช่นเดียวกับ ทอมลินสัน (Tomlinson, 2000) กล่าวถึงพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น ครูจะต้องมีความพยายามในการตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียนในชั้นเรียน เมื่อใดก็ตามที่ครูเข้าถึงนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มเล็กๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไป แล้วจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีที่สุดเพื่อนักเรียนจากข้อความดังกล่าวมา การพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพที่มีนั้นเป็นการให้ความสำคัญกับนักเรียนแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีที่ครูควรนำเอามาปรับใช้ตอบสนองต่อความหลากหลายในห้องเรียนอย่างยิ่ง

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) หลักสูตรนานาชาติ ปัจจุบันเปิดรับนักเรียนเข้าศึกษาตั้งแต่ระดับชั้น Nursery - Year 4 โดยเป็นโรงเรียนที่มีการนำหลักสูตรที่มีการพัฒนามาจากประเทศอังกฤษมาปรับใช้ส่วนใหญ่ นักเรียนจะได้เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ เป็นผู้สอนในรายวิชาหลัก และนักเรียนทุกคนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยจะมีคาบเรียนวิชาภาษาไทย 4 คาบเรียน/สัปดาห์ ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนคาบเรียนภาษาอังกฤษนั้น คาบเรียนภาษาไทยน้อยมาก ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางภาษาไทยค่อนข้างอ่อนกว่านักเรียนในโรงเรียนหลักสูตรปกติ (ภาษาไทย) ในวัยเดียวกัน ซึ่งทักษะ

ในการสื่อสารภาษาไทยที่สำคัญนั้น นักเรียนจะต้องฟัง พูด อ่าน เขียนได้ ผู้วิจัยจึงขออนุญาต ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้าไปนั่งสังเกตนักเรียนในคาบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้น Year 1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการเขียนคำศัพท์ที่มีการใช้สระเปลี่ยนรูป ยกตัวอย่าง เช่น คำว่า กัด นักเรียนเขียนเป็น ก-ะ-ด ซึ่งนักเรียนเขียนจากการสะกด โดยไม่ได้เข้าใจว่าการใช้ สระ อะ เมื่อมีตัวสะกดจะต้อง เปลี่ยนเป็นไม้หันอากาศ เป็นต้น และหลังจากการสังเกต ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยถึงปัญหาดังกล่าว ผู้สอนได้กล่าวว่า การสอนสระเปลี่ยนรูปนั้นเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านและเขียนไม่คล่อง อีกทั้งในห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นที่มาสำคัญของการพบปัญหาในชั้นเรียน รายวิชาภาษาไทย รวมถึงผู้วิจัยมีความสนใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงมีความต้องการที่จะนำกระบวนการของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเข้ามาสร้างชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านเขียนของนักเรียน โดยการจัดทำแผนการสอนที่ประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่ต่างระดับกันมาสอนนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ยาก ปานกลาง และง่าย ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามระดับความสามารถของตนเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถปรับเปลี่ยนระดับของกิจกรรมให้กับนักเรียนแต่ละคนได้ตามความเหมาะสม ตามแนวคิดของ ทอมลินสัน (Tomlinson, 2000) นักการศึกษาผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมาปรับใช้เพื่อจัดทำชุดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาด้านการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคลให้มีความรู้ความสามารถเต็มตามศักยภาพทางด้านการอ่านและเขียนในรายวิชาภาษาไทย รวมไปถึงวิชาอื่น ๆ ให้ดีขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาตินี้ จะเป็นแนวทางให้

ครูผู้สอนเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการนำการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน ครูสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ตรงตามระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน มีรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายตรงตามความถนัด ความสนใจ ของนักเรียน รวมถึงการวัดประเมินผลของนักเรียนที่มุ่งวัดตามพัฒนาการของนักเรียนแต่ละบุคคล เพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้น Year 1 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
หลักสูตรนานาชาติจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 10 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2562 สัปดาห์
ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมระยะเวลาสอน 12 คาบเรียน และมีการทดสอบก่อน
เรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 14 คาบเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

คำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 สระ ได้แก่ สระ -ะ สระ -ะ สระ -ะ สระ -ะ สระ -ะ
และสระ -ะ -อ โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยมีการอ้างอิงจุดประสงค์
การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 (หลักสูตรภาษาไทย) ด้านการอ่านและการเขียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ การใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตัวแปรตาม การอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สระเปลี่ยนรูป หมายถึง สระที่เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปไปจากเดิม มีจำนวน
5 สระ ได้แก่ สระอะ (-ะ) สระเอะ (-ะ) สระเอะ (-ะ) สระเออะ (-ะ) และสระเออ (-อ) โดยสระ
ดังกล่าว จะมีการเปลี่ยนรูปที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1.1 สระอะ (-ะ) เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยน “ะ” เป็นรูป “ั” (ไม้หันอากาศ)

เช่น กัด ชัก พัน เป็นต้น

1.2 สระอะ (ะ) เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยน “ะ” เป็นรูป “ั” (ไม้ไตคู่)

เช่น เป็ด เข้ม เด็ก เป็นต้น

1.3 สระแอะ (แะ) เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยน “ะ” เป็นรูป “ั” (ไม้ไตคู่)

เช่น แข็ง แกร็น เป็นต้น

1.4 สระเอะ (เะ) เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเดิมทั้งหมด เป็นรูป “็”

(ไม้ไตคู่ และตัวออก) เช่น น็อต ล็อก ฟ็อกซ์ เป็นต้น

1.5 สระเออ (เอ) เมื่อมีตัวสะกด ยกเว้น ตัว “ย” จะเปลี่ยน “อ” เป็นรูป “ิ”

เช่น เกิด เติม เป็นต้น

2. ความสามารถอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ประกอบด้วยสระอะ เอะ แอะ เอะ และเออได้อย่างถูกต้อง โดยเริ่มต้นอ่านออกเสียงจากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงตัวสะกด

3. ความสามารถเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเติมคำที่มีสระเปลี่ยนรูปประกอบด้วยสระอะ เอะ แอะ เอะ และเออลงในช่องว่างที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง โดยการเขียนคำจะประกอบด้วยตัวพยัญชนะต้น สระเปลี่ยนรูป และตัวสะกด

4. ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการแบ่งระดับความสามารถของนักเรียนในคาบเรียนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย ระดับกลาง และระดับยาก

4.1 ระดับง่าย หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของคำประกอบด้วย ตัวพยัญชนะต้น สระและตัวสะกด รวมถึงรูปภาพประกอบ มาให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

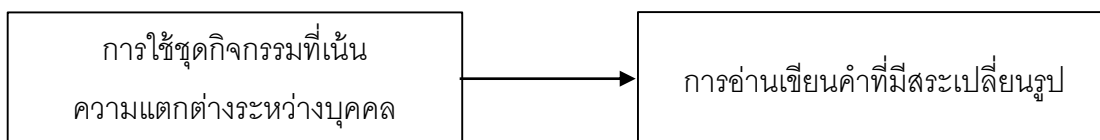
4.2 ระดับกลาง หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้กำหนดรูปภาพ มาให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

4.3 ระดับยาก หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้กำหนดประโยคมาให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

5. นักเรียนระดับชั้น Year 1 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น Year 1 ห้องเรียนปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่มีความสามารถในการเรียนที่ต่างระดับกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ที่ได้รับการสอนอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรวม

- 1.1 ความหมายของการเรียนรวม
- 1.2 แนวคิดของการจัดการเรียนรวม
- 1.3 ความมุ่งหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระเปลี่ยนรูป

- 2.1 ความรู้ทั่วไปเรื่อง สระ
- 2.2 วิธีการเขียนรูปสระเปลี่ยนรูป
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระเปลี่ยนรูป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

- 3.1 ความหมายของการอ่าน
- 3.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน
- 3.3 ความหมายของการเขียน
- 3.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

- 4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
- 4.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

(Differentiated Instruction)

- 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 4.2 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 4.3 แผนภูมิของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 4.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การเรียนรวม

การจัดการเรียนรวม เป็นการจัดการศึกษาที่มีความน่าสนใจ โดยมีแนวคิดหลักคือ ความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการศึกษาถึงความหมาย แนวคิดของการจัดการเรียนรวม รวมไปถึงความมุ่งหมายของการศึกษาแบบเรียนรวมเอาไว้จากนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศหลายท่าน ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการเรียนรวม

มีผู้ให้ความหมายของการเรียนรวม สามารถรวบรวมได้ ดังต่อไปนี้

แดเนียลและกาเนอร์. (Daniels and Garner, 1999). ให้ความหมายการเรียนรวม คือ การให้บริการแก่นักเรียนทุกคนรวมถึงผู้พิการให้มีความสำคัญ มีโอกาสที่จะได้รับบริการด้านการศึกษามีประสิทธิภาพด้วยอุปกรณ์เสริมที่จำเป็นและบริการสนับสนุนในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับวัยทั้งในโรงเรียน และในบริเวณใกล้เคียงเพื่อเตรียมพร้อมนักเรียนเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม

อีส. (East, 2007) หมายถึง การที่ครูจะต้องสอนนักเรียนในเนื้อหาที่แตกต่างกัน เนื้อหานี้จะต้องเหมาะกับเด็กแต่ละคน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนในชั้นเรียนเดียวกัน อาจเรียนเนื้อหาที่แตกต่างกันหลายระดับ ครูจึงจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันสำหรับผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นในชั้นเรียนรวมที่มีนักเรียนหลายคน มีนักเรียนหลายระดับ มีความสามารถแตกต่างกันหลายลักษณะ ครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันสำหรับนักเรียนแต่ละคน กำหนดเนื้อหาวิชาที่จะให้เรียนแตกต่างกันหลายระดับ อาจใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน และใช้วิธีการประเมินผลที่แตกต่างกัน จึงจะทำให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้

ฟาร์เรล (Farrell, 2001) อธิบายถึงการเรียนรวมว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนให้โรงเรียนพิจารณาโครงสร้างการสอน วิธีการจัดกลุ่มนักเรียนและการสนับสนุนเพื่อให้โรงเรียนตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคน โดยครูพยายามที่จะพัฒนาโอกาสในการมองหาแนวทางใหม่ที่เกี่ยวข้อง และนำไปสู่การทดลองและภาพสะท้อนกลับ ซึ่งความร่วมมือเป็นสิ่งสำคัญ จึงควรมีการวางแผนเพื่อจัดทำหลักสูตรสำหรับนักเรียนทุกคน รวมถึงการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทุกโรงเรียน รวมไปถึงโรงเรียนเฉพาะทางสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้วย

ยูเนสโก (UNESCO, 2005) กล่าวถึงความหมายของการเรียนรวมเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียนที่มีลักษณะของความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากหลายฝ่ายเกี่ยวกับการเรียนรู้วัฒนธรรมและชุมชน เป็นกระบวนการที่พยายามลดการแบ่งแยกหรือการแยก

ออกจกัันทางการศึกษา เป็นกระบวนการที่เน้นให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนเด็ก วิธีที่ครูนำมาใช้สอน ตลอดจนกลไกต่างๆที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดผลประเมินผลซึ่งจะต้องครอบคลุมการศึกษาสำหรับเด็กทุกคน ตามความเหมาะสมกับอายุ และความสามารถของเด็ก และถือเป็นความรับผิดชอบของระบบการศึกษาที่จะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

ผดุง อารยะวิญญู (ผดุง อารยะวิญญู, 2559) ที่กล่าวถึงการสอนที่แตกต่างกัน คือ การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางการเรียน เรียนได้ตามความสามารถและตามลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน แต่ละกลุ่ม โดยมีหลักการในการสอนที่แตกต่างกันว่า “เด็กต่างคนใช้วิธีสอนต่างกัน” (No One Size Fits All)

ดังนั้น จากความหมายของการเรียนรวมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่าการเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาสำหรับทุกคนโดยไม่แบ่งแยกเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากกัน เด็กทุกคนจะสามารถเข้าเรียนรวมกันในห้องเรียนเดียวกันได้ โดยครูจะเป็นผู้ปรับการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนเพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเต็มความสามารถ และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนนักเรียนทุกคนจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

1.2 แนวคิดของการจัดการเรียนรวม

การจัดการเรียนรวม นักการศึกษาพิเศษมีความเชื่อว่า เด็กทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงควรได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมด้วยเช่นกัน โดยมีแนวคิดของการจัดการเรียนรวม ดังนี้ (ผดุง อารยะวิญญู และคณะ, 2550)

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) ทุกคนควรได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเขาจะยากดีมีจน หรือพิการหรือไม่ก็ตาม
2. ความหลากหลาย (Diversity) ในมวลหมู่มนุษย์ย่อมมีความหลากหลายแตกต่างกัน จะให้เหมือนกันทุกคนไม่ได้ การให้การศึกษาจะต้องยอมรับความแตกต่างในหมู่ชน การศึกษาที่ให้จะต้องแตกต่างกันแต่ทุกคนจะต้องเคารพในความหลากหลาย
3. ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัว (Normalization) ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัวและจะต้องยอมรับความปกตินั้นๆ ทุกคนอยากเหมือนกัน ไม่มีใครอยาก “ผ่าเหล่าผ่ากอ” ทุกคนจึงควรได้รับโอกาสทางการศึกษาไปพร้อมๆกัน ห้ามให้การศึกษาแยกตามเหล่า

4. สังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Multicultural Society) ในหนึ่งสังคมย่อมมีความหลากหลายวัฒนธรรม เราต้องยอมรับความหลากหลายเหล่านั้น การให้การศึกษาจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายของคนหลายวัฒนธรรมในสังคม

5. ศักยภาพ (Potential) มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะโง่หรือฉลาดย่อมมีศักยภาพทั้งนั้น แต่ละคนมีศักยภาพไม่เท่ากัน การให้การศึกษาต้องให้จนบรรลุศักยภาพของแต่ละคน ไม่ใช่ให้การศึกษาในปริมาณที่เท่ากัน คุณภาพเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละคน

6. มนุษยนิยม (Humanism) คนเก่งคือคนที่เข้าใจมวลมนุษย์ และช่วยให้มวลมนุษยน์ดำรงอยู่ร่วมกันได้ ไม่ใช่เก่งแต่วิชาการแต่ทำให้เกิดการแตกแยก

7. กระบวนการสังคมประกิต (Socialization) มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เราไม่สามารถจะแยกมนุษย์ออกจากกันได้ เพราะธรรมชาติของเขาต้องมีสังคม การให้การศึกษาโดยการแยกออกไป จึงไม่สอดคล้องกับความเป็นมนุษย์

8. ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ (Unique) ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน การให้การศึกษาถึงแม้จะให้เรียนรวมกันไปก็ต้องคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคล

9. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Dependency) มนุษย์เราควรจะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้สังคมน่าอยู่

10. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) การให้การศึกษาจะต้องให้ในสถานะที่เขาเรียนได้ และจะต้องนำเขากลับสู่สังคมปกติโดยเร็วที่สุด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แนวคิดของการจัดการเรียนรวมมุ่งเน้นให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันในสังคม ความหลากหลายที่สามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีการแบ่งแยก ซึ่งจะก่อให้เกิดความสันติสุขขึ้นในสังคม

1.3 ความมุ่งหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม

ตามปฏิญญาขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม (UNESCO) แห่งสหประชาชาติ ได้ประกาศปฏิญญาจอมเทียน (Jomtien Declaration) ที่ประเทศไทยมีการประชุมระดับโลกเรื่องการศึกษาเพื่อปวงชนเมื่อ พ.ศ. 2533 ที่จอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่มีการสร้างแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเพื่อปวงชนร่วมกัน ที่ประชุมได้มีมติรับรองปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนและกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ (World Declaration on Education and the Framework for Action to Meet Basic Learning Needs) หรือปฏิญญาจอมเทียน ดังนี้

1. เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา สิทธินี้เป็นสิทธิพื้นฐานของเด็กทุกคน
2. เด็กแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน มีความสนใจ ความสามารถและความต้องการในการเรียนรู้แตกต่างกัน
3. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กต้องจัดให้สอดคล้องกับลักษณะที่หลากหลายของเด็กในข้อ 2
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา จะต้องมีส่วนร่วมในการได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องจัดบริการทางการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านี้ด้วย
5. การให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียนรวมกับเด็กปกติ เป็นการขจัดการแบ่งแยกทางสังคมอย่างหนึ่ง การศึกษาแบบเรียนรวมเป็นการสอนคนให้รู้จักดำรงชีวิตร่วมกัน ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงควรเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อคนทุกคน (Education for all) ไม่ใช่การจัดการศึกษาที่จัดให้เด็กปกติในโรงเรียนหนึ่ง และเด็กที่มีความต้องการพิเศษในอีกโรงเรียนหนึ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองเด็กทุกคนให้มีโอกาสทางการศึกษา ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างเด็กปกติและเด็กพิเศษ ทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกันได้ภายใต้ความหลากหลายของสังคม

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสระเปลี่ยนรูป

2.1 ความรู้ทั่วไปเรื่อง สระ

กระทรวงศึกษาธิการ. (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กล่าวถึง รูปสระ เสียงสระ รวมถึงข้อเสนอแนะในการสอนเรื่องสระไว้ ดังต่อไปนี้

รูปสระในปัจจุบัน รูปสระในภาษาไทยนั้น มีลักษณะเป็นสระจม หมายถึง รูปสระที่ไม่ปรากฏโดยลำพัง ต้องประกอบกับตัวพยัญชนะเสมอ ทั้งนี้ เพราะคำในภาษาไทยทุกคำต้องมีเสียงพยัญชนะต้น ไม่มีคำที่ใช้สระเป็นเสียงต้นของคำ ตัวอักษรที่เขียนแทนเสียงสระบางเสียงใช้รูปเขียนตัวเดียว บางเสียงใช้รูปเขียน 2 - 3 ตัว มีจำนวน 38 รูป โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. -ะ	เรียกว่า	สระ อะ
2. -ั	เรียกว่า	ไม้หันอากาศ
3. -ำ	เรียกว่า	สระ อำ
4. -ไ	เรียกว่า	สระ ไอ่ ไม้มลาย
5. -เ-ย	เรียกว่า	สระ เ-ย ไม้มลาย กับตัว ย หรือสระ เ-ยอ
6. -เ-ว	เรียกว่า	สระ เ-ว ไม้ม้วน

7. -า	เรียกว่า	สระ เอา
8. วรรณ	เรียกว่า	รอน หัน
9. -า	เรียกว่า	สระ อา
10. -ิ	เรียกว่า	สระ อิ
11. -ี	เรียกว่า	สระ อี
12. -ึ	เรียกว่า	สระ อึ
13. -ือ	เรียกว่า	สระ อือ-อุ
14. -ุ	เรียกว่า	สระ อู
15. -ู	เรียกว่า	สระ อู
17. -ะ	เรียกว่า	สระ เอะ
18. -เ	เรียกว่า	สระ เอ กับไม้ไต่คู้
19. -เ	เรียกว่า	สระ เอ
20. -ะ	เรียกว่า	สระ แอะ
21. -เ	เรียกว่า	สระ แอ กับไม้ไต่คู้
22. -แ	เรียกว่า	สระ แอ
23. -ะ	เรียกว่า	สระ โอะ
24. -โ	เรียกว่า	สระ โอ
25. -าะ	เรียกว่า	สระ เอาะ
26. -ือ	เรียกว่า	ไม้ไต่คู้ กับ สระ อุ
27. -ั	เรียกว่า	ไม้ไต่คู้
28. -อ	เรียกว่า	สระ ออ
29. -อะ	เรียกว่า	สระ เออะ
30. -เ	เรียกว่า	สระ เอะ (เอ-อิ)
31. -อ	เรียกว่า	สระ เออ (เอ-อุ)
32. -ยะ	เรียกว่า	สระ เอียะ
33. -ีย	เรียกว่า	สระ เอีย
34. -เอะ	เรียกว่า	สระ เอ็อะ
35. -เ็	เรียกว่า	สระ เอ็

36. -ัวะ เรียกว่า สระ ัวะ

37. -ัว เรียกว่า สระ ัว

38. -ว เรียกว่า ตัวว

เสียงสระ หมายถึง เสียงก้องที่เปล่งออกมาทางปาก โดยลมไม่ถูกกัก หรือถูกบีบให้ผ่านช่องแคบใด ๆ ในปาก โดยเสียงสระจะแตกต่างกันได้ด้วยการแต่งช่องปาก โดยใช้ลิ้นส่วนหน้า ส่วนกลาง หรือส่วนหลัง และวาง หรือยกลิ้นในระดับสูง ระดับกลาง หรือระดับต่ำ ร่วมกับการห่อปาก หรือไม่ห่อปาก โดยเสียงสระ มีจำนวน 21 เสียง ดังนี้

1. -ะ	แทนเสียงสระ /อะ/	เช่นในคำว่า	จะ นะ
-ั	แทนเสียงสระ /อะ/	เช่นในคำว่า	จัน นัน
-ำ	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /ม/	เช่นในคำว่า	จำ นำ
ไ-	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /ย/	เช่นในคำว่า	ใจ ใน
เ-	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /ย/	เช่นในคำว่า	ใจ ไน
ไ-ย	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /ย/	เช่นในคำว่า	ไทย เวไนย
เ-า	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /ว/	เช่นในคำว่า	เจ้า เนา
รร	แทนเสียงสระ /อะ/	เช่นในคำว่า	สรรพ วรรณ
	แทนเสียงสระ /อะ/ กับพยัญชนะ /น/	เช่นในคำว่า	สรร จรรยา
2. -า	แทนเสียงสระ /อา/	เช่นในคำว่า	มา จาก
3. -ิ	แทนเสียงสระ /อิ/	เช่นในคำว่า	ติ ชิม
4. -ี	แทนเสียงสระ /อี/	เช่นในคำว่า	ดี ปีน
5. -ื	แทนเสียงสระ /อี/	เช่นในคำว่า	อื มืน
6. -ือ	แทนเสียงสระ /อี	เช่นในคำว่า	มือ ถือ
-ือ	แทนเสียงสระ /อี/	เช่นในคำว่า	ยืน กลืน
7. -ุ	แทนเสียงสระ /อุ/	เช่นในคำว่า	ดู จุน
8. -ู	แทนเสียงสระ /อุ/	เช่นในคำว่า	ดู ฐุน
9. -ะ	แทนเสียงสระ /เอะ/	เช่นในคำว่า	เตะ เละ
เ	แทนเสียงสระ /เอะ/	เช่นในคำว่า	เล้ง เป็น
เ-	แทนเสียงสระ /เอะ/	เช่นในคำว่า	เพ่ง แต่ง
10. เ-	แทนเสียงสระ /เอ/	เช่นในคำว่า	เก เณ
11. แะ	แทนเสียงสระ /แอะ/	เช่นในคำว่า	แกะ แพะ

แ- แทนเสียงสระ /แอะ/	เช่นในคำว่า	แข็ง แกร็น
แ- แทนเสียงสระ /แอะ/	เช่นในคำว่า	แบ่ง แกร่ง
12. แ- แทนเสียงสระ /แอ/	เช่นในคำว่า	แก แกง
13. โ- แทนเสียงสระ /โอะ/	เช่นในคำว่า	โละ โตะ
(ไม่มีรูป หรือลดรูป) แทนเสียงสระ /โอะ/	เช่นในคำว่า	त्म ลบ
14. โ- แทนเสียงสระ /โอ/	เช่นในคำว่า	เกาะ เกาะ
15. เ- แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	โละ โตะ
-็ แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	ลือก บลือก
-็ แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	ก็
16. -อ แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	พอ สอง
17. เอะ แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	เลอะ เจอะ
เ- แทนเสียงสระ /เออะ/	เช่นในคำว่า	เงิน เป็น
18. เ- แทนเสียงสระ /เออ/	เช่นในคำว่า	เนิน เพลิน
เอ- แทนเสียงสระ /เออ/	เช่นในคำว่า	เธอ เกล
เ- แทนเสียงสระ /เออ/เฉพาะตัวสะกดเป็น ย เช่นในคำว่า เกย เนย		
19. เอียะ แทนเสียงสระ /เอีย/	เช่นในคำว่า	เปียะ เกียะ
เียะ แทนเสียงสระ /เอีย/	เช่นในคำว่า	เปีย เสีย
20. เอือะ แทนเสียงสระ /เอือ/		
เอือ แทนเสียงสระ /เอือ/	เช่นในคำว่า	เรือ กลือ
21. -ัวะ แทนเสียงสระ /ัว/	เช่นในคำว่า	จัวะ ผลัวะ
-ัว แทนเสียงสระ /ัว/	เช่นในคำว่า	ตัว กลัว
-ว แทนเสียงสระ /ัว/	เช่นในคำว่า	ชวน ทว

เสียงสระในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว และสระประสม

รวม 21 เสียง

สระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปากอยู่ในตำแหน่งเดียวตลอดเสียง เช่น สระ/อี/ /แอ/ /เออ/ ตัวอย่างคำ ดี แต่ เธอ เป็นต้น โดยเป็นหน่วยเสียงในภาษาไทย มี 18 หน่วย ได้แก่

/อะ/	/อา/
/อิ/	/อี/

/อิ/	/อี/
/อุ/	/อู/
/เอะ/	/เอ/
/แอะ/	/แอ/
/โอะ/	/โอ/
/เอะ/	/ออ/
/เอดะ/	/เออ/

สระประสม คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะที่ใช้ออกเสียงอยู่ในตำแหน่งมากกว่า 1 ตำแหน่ง ถ้าอวัยวะอยู่ในตำแหน่งหนึ่งแล้วเปลี่ยนไปอยู่ในอีกตำแหน่งหนึ่ง สระนั้นจะเป็นสระประสม 2 เสียง ดังนี้

สระ /อิ/+/อะ/ เป็น /เอียะ/	สระ /อี/+/อะ/ เป็น /เอีย/
สระ /อื/+/อะ/ เป็น /เอือะ/	สระ /อื/+/อะ/ เป็น /เอือ/
สระ /อุ/+/อะ/ เป็น /อัวะ/	สระ /อู/+/อะ/ เป็น /อัว/

ข้อเสนอแนะในการสอนเรื่อง สระ ในการสอน เพื่อมิให้ซับซ้อนเกินไป เบื้องต้นอาจสอนให้รู้จักสระบางตัว ดังนี้

1. รูปสระ แทนเสียงสระเดี่ยว ได้แก่

-ะ	-า
-็	-ิ
-ื	-อ
-ุ	-ู
-ะ	-เ
-ะ	-แ
-ะ	-โ
-ะ	-อ
-ะ	-เ

2. รูปสระแทนเสียงสระประสมเสียงสั้น ได้แก่

เียะ	(พบที่ใช้น้อยมาก)
เือะ	(ไม่พบคำที่ใช้)
-ัวะ	(พบที่ใช้น้อยมาก)

จึงควรสอนสระ เีย เอือ และ ัว ก่อน เพราะมีคำที่ใช้มาก ส่วนสระประสมเสียง
สั้นอีก 3 รูป ไม่ต้องเน้น อาจสอนเมื่อพบคำที่ใช้เหล่านี้

3. รูปสระแทนเสียงสระ /อะ/ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย

- ำ (มีเสียง ม อยู่ข้างท้าย)

ไ- (มีเสียง ย อยู่ข้างท้าย)

เ- (มีเสียง ย อยู่ข้างท้าย)

ไ-ย (มีรูปและเสียง ย อยู่ข้างท้าย)

เ-า (มีเสียง ว อยู่ข้างท้าย)

สอนโดยให้สังเกตนักเรียนการออกเสียงคำที่ใช้สระเหล่านี้ และมีตัวอย่างคำที่ใช้
สระ และมีตัวสะกดมาเทียบเคียงให้เห็นความแตกต่าง และน่าจะสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เป็นต้นไป เช่น ลำ-ลัม ไว-วัย ไท-ทัย-ไทย ยิว-เยา หิว-เหา

4. สระบางรูปเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป ควรให้นักเรียนเข้าใจที่มา และการ เปลี่ยนแปลงนั้น เช่น

สระ ะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

กะ จะ ปะ

ทะ ะ สะ

คะ นะ ระ

สระ ะ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ ั - เช่น

กัณ จัป บัด

ขัง ผัน สัก

คัน นัก รับ

สระ ี-อ ไม่มีตัวสะกด เช่น

จือ ตือ อือ

ถือ ผือ สือ

คือ มีือ ลือ

สระ ี-อ มีตัวสะกด ใช้รูป ี- เช่น

จืด ตืด ปืน

ผืน ผืด สิบ

คิน มี็ด ยืน

สระ เ-ะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

เกะ เตะ เปะ

เขะ เผะ เสะ

เคะ เมะ เละ

สระ เ-ะ มีตัวสะกด ใช้รูป เ- เช่น

เก็ง เติง เป็น

เข้ม เห็น เส็ง

เล็ก เม็ด เล็บ

สระ แ-ะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

แกะ แตะ แปะ

แหะ แผะ แสะ

แมะ แยะ และ

สระ แ-ะ มีตัวสะกด ใช้รูป แ- เช่น

แก๊ว แจ๊ว แฉ๊ว แฉิ้ว แฉ๊ว

สระ -อะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

เจาะ เดอะ เอะ เอะ เอะ เอะ เอะ เอะ

สระ -อะ มีตัวสะกด ใช้รูป ิ- เช่น

เงิน (เงอะ —> เงิน —> เงิน)

สระ -อ ไม่มีตัวสะกด เช่น

เจอ เดอ เปอ เขอ เผอ เหอ เมอ เรอ เลอ

สระ -อ มีตัวสะกด ใช้รูป ิ- เช่น

เจิม เติม เปิง เขิน เถิน เหม เทิด* เลิก เชิด

(สระ -อ มีตัวสะกด คงรูปเดิม มีเพียงคำว่า เทอม เทอญ 2 คำ เท่านั้น)

และเปลี่ยนเป็น -เ เมื่อมี ย สะกด เช่น

เกย เตย เอย เขย เอย เผย เคย เอย เลย

สระ -าะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

เกาะ เดอะ เบาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ

สระ -าะ มีตัวสะกด ใช้รูป ิ- เช่น

ซ็อก ล็อก (คำว่า ก็ เป็นคำพิเศษ เสียงสระ คือ /เอะ/)

สระ -ะ ไม่มีตัวสะกด เช่น

โกะ โอะ โอะ โอะ โอะ โอะ โอะ โอะ

สระ -ะ มีตัวสะกด ไม่มีรูปสระปรากฏ เช่น

กบ จง อม ขด สม ถก งก คด นบ

สระ -ัว ไม่มีตัวสะกด เช่น

กัว ตัว บัว ถัว สัว หัว จัว มัว รัว

สระ -ัว มีตัวสะกด ใช้รูป -ว- เช่น

กวน ตวน บวน ขวน สวม หวด งวง มวน รวย

5. การพิจารณารูปสระที่ใช้เป็นเรื่องสำคัญ และต้องสังเกตเสียงของคำ ว่าเป็นสระเสียงสั้นหรือเสียงยาว จึงจะแยกได้ว่า คำนั้นใช้รูปสระใด ออกเสียงเป็นเสียงสระใด รูปสระต้องใช้ตามที่กำหนด ส่วนเสียงสระต้องฟังให้ชัด เนื่องจากอาจไม่ตรงตามรูปสระก็ได้ เช่น

เดิน รูปเป็น - - กับ ี

เสียงเป็น /เอะ/ (เสียงสั้น)

เลน รูปเป็น - -
 เสียงเป็น /เอ/ (เสียงยาว)
 แต่ง รูปเป็น - -
 เสียงเป็น /แอะ/ (เสียงสั้น)
 แต่ง รูปเป็น - -
 เสียงเป็น /แอ/ (เสียงยาว)

2.2 วิธีการเขียนรูปสระเปลี่ยนรูป

มีนักการศึกษา อธิบายการเขียนรูปสระ โดยการลดรูปและเปลี่ยนรูป ไว้ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 วิธีการเขียนรูปสระ โดยการลดรูป และเปลี่ยนรูป

	การลดรูป	เปลี่ยนรูป	คงรูป
สระอะ	ณ ฌ พณ	กัน มั่น ตัน ดัน มั่น ปัน	จะ คะ นะ
สระเอะ		เด็ก เป็ด เจ็ด เซ็ด เสรีจ	เตะ เละ
สระแอะ		แข็ง แท็งก์	แกะ แคะ แตะ
สระโอะ	กง คง ขน		โปะ โละ โต๊ะ
สระออ	กร จร บ่ มรณั ธร		จอ รอ ขอ
สระเอะ	วอกแวก ลอกแลก	น็อก ล็อก ซ็อก ก็	เกาะ เาะ เลาะ
สระเออ	เขย เสย เฮย เขย เลย	เกิน เขิน เค้น เขิญ เมิน	เฮอร์ เทอญ เจอ
สระเออะ		เล็กลัก เป็น เยน เงิน	เฮอร์ เลอะ เฮอร์อะ
สระอัวะ	พวก ปลวก จวก สวบ		ผัวะ พัวะ
สระอัว	กวน ทวน ขวน สวย		กลัว บัว มัว

หมายเหตุ

ปัจจุบัน พจนานุกรมกำหนดเขียนคำว่า วอกแวก ลอกแลก ใช้รูปสระออ แต่นิยมอ่านเป็น เสียงเอะ ลดรูป ออกเสียงว่า “วอกแวก, ลอกแลก” (จงชัย เจนหัตถการกิจ, 2557)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระเปลี่ยนรูป

มีผู้วิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสระไ่ว์หลายท่าน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระลดรูป รวมถึงสระเปลี่ยนรูป ดังต่อไปนี้

พัทธนี บุญวัศมี. (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านคำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป (พัทธนี บุญวัศมี, 2550) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ สระเออ และสระอัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน จำนวน 7 คน คัดเลือกโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 30 วัน วันละ 1 คาบเรียน คาบเรียน ละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แผนการสอน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test) ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุศรา คำมูลนา. (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาวิถีทัศน์นิทาน การ์ตูน เรื่อง สระแปลงร่าง สระหายตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (บุศรา คำมูลนา, 2555) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการพัฒนาวิถีทัศน์นิทาน การ์ตูน เรื่อง สระแปลงร่าง สระหายตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคชเผือกอนุสรณ์ จำนวน 33 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ วิถีทัศน์นิทานการ์ตูน เรื่อง สระแปลงร่าง สระหายตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินคุณภาพวิถีทัศน์นิทานการ์ตูน สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพวิถีทัศน์นิทาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ โดยทำการทดลอง 3 ครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ผลการวิจัยพบว่า วิถีทัศน์นิทานการ์ตูน เรื่อง สระแปลงร่าง สระหายตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปี

ที่ 1 มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ที่ระดับดีมาก คุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพ 89.57/92.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทัศนวิสัย เนียมบุปผา (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ (ทัศนวิสัย เนียมบุปผา, 2551) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ 2) เสริมสร้างทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนชาวต่างประเทศโดยใช้แบบฝึกทักษะของผู้วิจัย 3) นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน โดยงานวิจัยฉบับนี้ มีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ จำนวน 12 คน มีเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ จำนวน 7 ชุด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E1 , E2 และการทดสอบค่าที (t – test Dependent) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 29.17 – 85 / 89.58 – 100 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น 2) นักเรียนชาวต่างประเทศที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีความก้าวหน้าในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

3.1 ความหมายของการอ่าน

ตามพจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน ปีพุทธศักราช 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) กล่าวถึงความหมายของ คำว่า อ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ, ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง, ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ (ไทยเดิม) นอกจากนี้ วรณิ โสมประยูร (วรณิ โสมประยูร, 2553) ได้กล่าวถึง การอ่าน ว่าเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

3.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กล่าวถึง ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

- 1) อ่านออกเสียงคำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ
- 2) บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน
- 3) ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 4) เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- 5) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
- 6) อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน
- 7) บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
- 8) มีมารยาทในการอ่าน

3.3 ความหมายของการเขียน

ตามพจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ปีพุทธศักราช 2554 กล่าวถึงความหมายของ คำว่า อ่าน หมายถึง ชีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข, ชีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ, วาด, แต่งหนังสือ.

3.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กล่าวถึง ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ดังต่อไปนี้กระบวนการในการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

- 1) คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
- 2) เขียนสื่อสารด้วยคำ และประโยค
- 3) มีมารยาทในการเขียน

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน ข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านของการอ่าน นักเรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำพื้นฐานได้ รู้จักสัญลักษณ์และเครื่องหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และมีมารยาทในการอ่าน รวมไปถึงการเขียน นักเรียนจะต้องมีทักษะการเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆได้ อาทิเช่น คำทั่วไปที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประโยคง่ายๆ เป็นต้น ดังนั้น นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถ้าได้รับการปูพื้นฐานด้านทักษะทางภาษาไทยที่แน่นตั้งแต่แรกเริ่มก็จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารที่ดีต่อไปในอนาคต

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction)

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนี้

ชาร์ด (Chard, n.p.) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดการศึกษาที่ครูต้องคำนึงถึง 4 ด้าน ได้แก่ การออกแบบการสอนการประเมินผลที่เชื่อมโยงกับการสอน การเว้นระยะในการสอน และการจัดแบ่งกลุ่มที่มีความยืดหยุ่น

ทอม ลินสัน (Tomlinson, 1999, 2000) นิยามความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคล คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ครูมีความพยายามในการตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียนในชั้นเรียน ด้วยการเข้าถึงนักเรียนรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กๆในการเปลี่ยนแปลงการสอนของตนเองเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ว่าครูมีความแตกต่างในการสอน โดยครูสามารถแยกความแตกต่างอย่างน้อย 4 องค์ประกอบในห้องเรียน ขึ้นอยู่กับความพร้อม ความสนใจ หรือประวัติการเรียนรู้ของนักเรียน

ฮอลลี เอ็ม เลวี (Holli M. Levy, 2008) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคล คือ การปรับจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับนักเรียนทุกคนในด้านของ

เนื้อหา กระบวนการ และผลผลิตที่ได้ โดยมีพื้นฐานมาจากจุดแข็งของนักเรียน ความต้องการจำเป็น และรูปแบบในการเรียนรู้

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย, 2558 - 2559) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างมีความสุขได้รู้วิธีเรียนรู้ รู้จักวิธีคิดวิเคราะห์ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและค้นพบเอง (Learn by Discovery) จากประสบการณ์จริงโดยการปฏิบัติและใส่ใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Education) ทั้งนี้กระบวนการเรียน การวัดผลประเมินผลต้องมีความยืดหยุ่นและหลากหลาย และครูต้องไม่บังคับให้เด็กทุกคนต้องเรียนอย่างเดียวกัน ในเวลาเดียวกันเพื่อเป้าหมายอย่างเดียวกัน ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเพื่อการพัฒนาของแต่ละบุคคล (The teacher as a facilitator of Individual development)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลคือ การจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อตอบสนองต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยมีการศึกษาข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลถึงความพร้อม และรูปแบบในการเรียนรู้ มีการปรับเนื้อหา กระบวนการ ผลงาน และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เข้ากับนักเรียนแต่ละบุคคลเพื่อนำมาพัฒนาการสอนให้เข้ากับนักเรียนแต่ละคนได้รับความรู้อย่างเต็มศักยภาพ

4.2 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนี้

ทอม ลินสัน (Tomlinson, 2000) กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคลว่า ครูสามารถแยกความแตกต่างอย่างน้อย 4 องค์ประกอบในห้องเรียนโดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความพร้อม ความสนใจ หรือประวัติการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา คือ สิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้หรือวิธีการที่นักเรียนจะได้รับข้อมูล
2. ด้านกระบวนการ คือ กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ เพื่อเข้าใจถึงเนื้อหา
3. ด้านผลผลิต คือ ขั้นตอนการปิดท้ายของการเรียนที่นักเรียนจะได้ให้นำไปใช้ และขยายผลในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในหน่วยการเรียนการสอนนั้นๆ
4. ด้านบรรยากาศในการเรียน คือ วิธีการทำงานและความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ฮอลลี เอ็ม เลวี (Hollis M. Levy, 2008) กล่าวถึง รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคล คือ ครูต้องมีการปรับจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับนักเรียนทุกคนในด้านของ เนื้อหา กระบวนการ และผลผลิตที่ได้ โดยมีพื้นฐานมาจากจุดแข็งของนักเรียน ความต้องการจำเป็น และรูปแบบในการเรียนรู้ ดังนี้

การปรับจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับนักเรียนทุกคนในด้านของ เนื้อหา กระบวนการ และผลผลิต มีดังนี้

ด้านเนื้อหา : เนื้อหาที่ครูนำมาใช้สอนนักเรียนนั้น นักเรียนแต่ละคนได้รับการสอนด้วยการใช้หลักสูตรเดียวกัน แต่ครูสามารถนำมาปรับเนื้อหาสอนเพื่อให้เข้ากับนักเรียนแต่ละคนได้ด้วยการปรับเนื้อหาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่สามารถอ่านเขียนได้ดีเกินระดับชั้นเดียวกัน เพราะอะไรจึงจะต้องรู้นักเรียนเอาไว้ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรต่างๆ ที่นักเรียนมีความสามารถมากกว่านักเรียนในระดับชั้นเดียวกัน หรือ นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจการคูณและการหาร ยังไม่พร้อมเรียนในเรื่องของเศษส่วนดังนั้น ครูสามารถนำการต่อบล๊อคมาสอนนักเรียนทดแทนเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการก่อนที่จะเปลี่ยนไปยังงานชิ้นต่อไป เป็นต้น ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคลจะช่วยให้สามารถเปลี่ยนแปลงเนื้อหาได้ โดยที่ต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนได้

ด้านกระบวนการ : กระบวนการในที่นี้หมายถึง วิธีการสอนของครูและวิธีการเรียนของนักเรียน ในแต่ละกิจกรรมที่ครูจัดหามาให้นักเรียนปฏิบัตินั้น จะต้องจัดให้มีความแตกต่างกันตามระดับความสามารถของนักเรียน รูปแบบการเรียนรู้ และความสนใจ เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนนั้นไม่สามารถเรียนรู้ในลักษณะเดียวกันได้หมดทุกคน ดังนั้น ครูจึงไม่ควรสอนนักเรียนโดยการสอนแบบเดียว ครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับรูปแบบการสอนของตนเองเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยครูจะต้องค้นหาว่านักเรียนจะอยู่ที่ใดเมื่อเข้ามาสู่กระบวนการเรียนรู้และสร้างความรู้ที่ได้เรียนรู้ล่วงหน้าเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนจะต้องมีระดับการช่วยเหลือที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถกำหนดได้โดยผ่านการประเมินการเรียนรู้

ด้านผลผลิตที่ได้ : ผลผลิตที่ได้มา นักเรียนจะแสดงให้เห็นว่าได้เรียนรู้อะไรไป เป็นการสรุปผลที่เกิดจากการสอนที่ครูตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้และความสามารถของนักเรียน

ในการจัดแบ่งกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคล ครูจะไม่ใช้วิธีการจัดแบ่งกลุ่มด้วยวิธีการเรียกชื่อกลุ่มเหมือนอย่างเคยแต่จะมีการจัดแบ่งกลุ่มโดยแบ่งตามระดับความสามารถของนักเรียนรูปแบบในการเรียนรู้ และความสนใจ ดังนี้

การจัดกลุ่มตามระดับความสามารถของนักเรียน : การจัดกลุ่มตามความสามารถในบางครั้ง คือ การกระทำที่มีความเหมาะสมที่สุด เนื่องจากครูได้สอนบทเรียน และนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติม ครูจะดึงนักเรียนเหล่านี้ออกมาช่วยเหลือเพิ่มเติม การจัดกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับประเมินอย่างต่อเนื่อง มีกลุ่มคนที่เข้าชั้นเรียนรู้อะไรที่ได้รับการสอน ครูสามารถดึงนักเรียนเหล่านี้เข้าด้วยกันและเรียนรู้บทเรียนในระดับต่อไปผ่านกิจกรรมที่ทำท่ายมากขึ้น การจัดกลุ่มตามระดับความสามารถนี้จะไม่ได้นิ่ง เพราะจะมีการเปลี่ยนแปลงทุกครั้งที่ครูประเมินนักเรียน

การจัดกลุ่มตามรูปแบบในการเรียนรู้ : การจัดกลุ่มตามรูปแบบในการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละคนมีบุคลิกภาพที่มีความแตกต่างกันในชั้นเรียน ครูสามารถสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนได้ผ่านทฤษฎี ยกตัวอย่างเช่น ทฤษฎีพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Gardner's multiple intelligences), แบบทดสอบบุคลิกภาพ MBTI (Myers-briggs type indicator), แบบจำลองรูปแบบการเรียนรู้ของ ดันน์และดันน์ (Dunn and Dunn) เป็นต้น จากทฤษฎีข้างต้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของบุคคลให้กับนักเรียนได้ รวมถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนบางคนให้ความสนใจกับสิ่งที่ครูพูด (เรียนรู้ได้ดีจากการฟัง) และนักเรียนบางคนไม่ได้สนใจฟังเวลาครูพูด แต่จะให้ความสนใจจ้องมองและอ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน (เรียนรู้ได้ดีผ่านการมองเห็น) นักเรียนบางคนจะไม่เกิดการเรียนรู้เลยหากไม่ลงมือปฏิบัติ (เรียนรู้ได้ดีผ่านการสัมผัส เคลื่อนไหว) และนักเรียนบางคนเรียนรู้จากการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น (เรียนรู้ได้ดีผ่านการพูด) ดังนั้น ครูคือบุคคลที่รู้จักนักเรียนมากที่สุดในห้องเรียน ครูสามารถจัดกลุ่มนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ความสามารถกันเข้ากลุ่มด้วยกัน เพื่อนักเรียนจะได้ทำงานร่วมกัน ได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อเป้าหมายร่วมกัน

การจัดกลุ่มตามความสนใจ : การจัดกลุ่มตามความสนใจ ยกตัวอย่างเช่น หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการอ่านหนังสือสวาคดี ครูจะจัดกลุ่มของนักเรียนโดยการเลือกนักเรียนเข้ากลุ่มจากความสนใจ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับธรรมชาติ นักเรียนทุกคนสามารถเลือกสิ่งที่ตนเองสนใจ เช่น สัตว์ เป็นต้น ส่วนนักเรียนคนที่ไม่ได้สนใจเรื่องสัตว์ก็สามารถเลือกหัวข้ออื่นแทนได้ตามความสนใจของตนเอง

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย, 2558 - 2559) กล่าวถึงรูปแบบของการเรียนรู้ (Learning Style) สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ จำแนกตามพฤติกรรมที่แสดงในชั้นเรียน และจำแนกตามแบบการคิด (สภาพความคิดที่มีผลจากสภาพแวดล้อมลักษณะทางกายภาพ) ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จำแนกตามพฤติกรรมที่แสดงในชั้นเรียน

1.1 จำแนกตามแนวคิดของ Grasha and Reichmann (1975. อ้างถึงในศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. 2558) จำแนกพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในชั้นเรียน 6 แบบ ดังนี้

1) แบบอิสระ (Independent) ผู้เรียนแบบนี้ชอบทำงานด้วยความคิดเห็นของตนเองแต่ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆในชั้นเรียน ผู้เรียนกลุ่มนี้จะตั้งใจเรียนวิชาที่ตนเองคิดว่าสำคัญและมีความมั่นใจในความสามารถและการเรียนรู้ของตนเองมาก

2) แบบพึ่งพา (Dependent) ผู้เรียนแบบนี้มีความอยากรู้ อยากเห็นทางวิชาการน้อยมาก และจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดไว้ให้เรียนเท่านั้น และต้องการรับคำสั่ง หรือบอกให้ทำ

3) แบบร่วมมือ (Collaborative) ผู้เรียนแบบนี้เป็นคนที่มีความรู้สึกว่าจะสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดด้วยการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันเรียนรู้ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยมีความเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่ที่เหมาะสมสำหรับการพบปะสังสรรค์ทางสังคม

4) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) เป็นคนที่ไม่สนใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียน โดยทั่วไปไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน มีความคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ

5) แบบแข่งขัน (Competitive) เป็นคนที่เรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำการต่างๆให้ดีกว่าคนอื่นๆในชั้นเรียน มีความรู้สึกว่าจะต้องแข่งขันกับเพื่อนๆเพื่อที่จะได้รับรางวัล เช่น คะแนนที่ดีกว่า หรือได้รับคำชมเชยจากครู ตนเองจะต้องเป็นผู้ชนะเสมอ

6) แบบมีส่วนร่วม (Participant) เป็นคนที่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบที่จะไปเรียนในชั้นเรียน มีความรับผิดชอบแม้จะอยู่นอกชั้นเรียน และชอบมีส่วนร่วมไปกับเพื่อนคนอื่นๆในชั้นเรียน แต่จะมีส่วนร่วมน้อยมากถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร หรือเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

1.2 จำแนกตามนักจิตวิทยาที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) พบว่า มนุษย์สามารถรับข้อมูลโดยผ่านการเรียนรู้ 3 ทาง คือ การรับรู้ทางสายตาโดยการมองเห็น

(Visual Preceptos) การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยิน (Auditory Preceptors) และการรับรู้ทางร่างกายโดยการเคลื่อนไหวและการรู้สึก (Kinesthetic Preceptors) ซึ่งสามารถนำมาจัดเป็นลีลาการเรียนรู้ได้ 3 ประเภทใหญ่ (มัทธรา ธรรมบุศย์, 2555. อ้างถึงในศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. 2558.) ได้แก่

- 1) ผู้ที่เรียนรู้ทางสายตา (Visual learner)
- 2) ผู้ที่เรียนรู้ทางโสตประสาท (Auditory learner)
- 3) ผู้ที่เรียนรู้ทางร่างกายและความรู้สึก (Kinesthetic learner)

2. จำแนกตามแบบการคิด (Cognitive Styles)

2.1 รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Carl Gustav Jung (1971. อ้างถึงในศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. 2558.) คาร์ล จุง แบ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนออกเป็น 2 แบบ คือ

- 1) พวกเก็บตัว (introvert) ชอบตั้งคำถามมีแนวคิดสร้างสรรค์เชิงทฤษฎี ชอบแสดงความคิดเห็นแบบนามธรรม ชอบสันโดษ ควบคุมตนเองได้ดี ชอบอ่านหนังสือมากกว่าการคุยกับเพื่อน ๆ มักมีการวางแผนล่วงหน้าก่อนทำกิจกรรม ชอบกิจกรรมการศึกษาที่ต้องเน้นการกระทำด้วยตนเอง ยึดตนเองเป็นหลัก มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มุ่งมั่นในการทำงาน
- 2) พวกแสดงตัว (Extrovert) ชอบการเปลี่ยนแปลง รับรู้ผ่านประสาทสัมผัส ทำกิจกรรมต่างๆ ภายใต้อำนาจกระตุ้นของสังคม ควบคุมความรู้สึกได้ไม่ดี ชอบการทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิสัมพันธ์ดี

2.2 จำแนกตามแนวคิดของ Howard Gardner (1983. อ้างถึงในศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. 2558.) กล่าวถึงศักยภาพและความถนัดของคน จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ออกเป็น 8 ด้าน เรียกว่า ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ดังนี้

- 1) ปัญญาด้านภาษา หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาสูง อาทิ นักเล่านิทาน นักพูด (ปฐกถา) ความสามารถใช้ภาษาในการหวานล้อม การอธิบาย กวี นักเขียนนวนิยาย นักเขียนบทละคร บรรณาธิการ นักหนังสือพิมพ์ นักจิตวิทยา

- 2) ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีความสามารถสูงในการใช้ตัวเลข อาทิ นักบัญชี นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ กลุ่มผู้ให้เหตุผลที่ดี อาทิ นักวิทยาศาสตร์ นักตรรกศาสตร์ นักจัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ กลุ่มผู้ที่มีความไวในการเห็นความสัมพันธ์แบบแผนตรรกวิทยา การคิดเชิงนามธรรม การคิดที่เป็นเหตุผล และการคิดคาดการณ์ วิธีการใช้ในการคิด ได้แก่ การจำแนกประเภท การจัดหมวดหมู่ การสันนิษฐาน การสรุป การคิดคำนวณ การตั้งสมมุติฐาน

3) ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถมองเห็นภาพของทิศทาง แผนที่ ที่กว้างไกล อาทิ นายพรานป่าผู้นำทาง พวกเดินทางไกล รวมถึงผู้ที่มีความสามารถมองเห็นและแสดงออกเป็นภาพรูปร่างในการจัดการกับพื้นที่ เนื้อที่ การใช้สี เส้น พื้นผิว รูปร่าง อาทิ สถาปนิก มัณฑนากร นักประดิษฐ์ ศิลปินต่างๆ

4) ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ร่างกายของตนเองแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ นักแสดงท่าเต้น นักกีฬา นาฏกร นักฟ้อนรำทำเพลง และผู้ที่มีความสามารถในการใช้มือประดิษฐ์ เช่น นักปั้น ช่างแกะสลัก รวมถึงความสามารถทักษะทางกาย เช่น ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความรวดเร็ว ความยืดหยุ่น ความประณีต ความไวทางประสาทสัมผัส

5) ปัญญาด้านดนตรี ผู้ที่มีความสามารถทางด้านดนตรี ได้แก่ นักแต่งเพลง นักดนตรี นักวิจารณ์ดนตรี รวมถึงความไวในเรื่อง จังหวะ ทำนอง เสียง ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจและวิเคราะห์ดนตรี

6) ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และเจตนาของผู้อื่น ทั้งนี้รวมถึงความสามารถในการสังเกต น้ำเสียง ใบหน้า ท่าทาง ทั้งยังมีความสามารถสูงในการรู้ถึงลักษณะต่างๆ ของสัมพันธ์ภาพของมนุษย์และสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เช่น ความสามารถทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลปฏิบัติตาม

7) ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการรู้จักตนเอง และสามารถประพฤติปฏิบัติตนได้จากความรู้สึก ความสามารถในการรู้จักตัวตน อาทิ การรู้จักตนเองตามความเป็นจริง เช่น มีจุดอ่อน จุดแข็งในเรื่องใด มีความรู้เท่าทันในอารมณ์ ความคิด ความปรารถนาของตนเอง มีความสามารถในการฝึกฝนตนเอง และเข้าใจตนเอง

8) ปัญญาด้านธรรมชาติ หมายถึง ผู้ที่มีความเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เข้าใจความสำคัญของตนเองและสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงความสามารถของตนเองที่จะมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ธรรมชาติ เข้าใจถึงพัฒนาการของมนุษย์ และการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เข้าใจและจำแนกความเหมือนกันของสิ่งของ เข้าใจการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงสสาร

จากการศึกษารูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น มีหลากหลายรูปแบบ ครูจึงต้องศึกษาให้ละเอียดเพื่อนำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

4.3 แผนภูมิของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

มีนักการศึกษาต่างประเทศ กล่าวถึง แผนภูมิของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

อ้างอิงจาก ทอม ดินสัน (Tomlinson, 2000)

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.4.1 งานวิจัยในประเทศ

มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ. (มาเรียม นิลพันธุ์; และคณะ, 2555) ทำวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำและโรงเรียนเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction) และเพื่อพัฒนาหลักสูตรการอบรมเพื่อส่งเสริมศักยภาพของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประเภทผสมผสานวิธี (Mixed Methods) มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูของโรงเรียนแกนนำ 7 แห่ง และโรงเรียนเครือข่าย 70 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารของโรงเรียนแกนนำ และโรงเรียนเครือข่าย พยายามส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการนิเทศ ติดตามอย่างต่อเนื่อง โดยยังไม่มีแบบแผนที่เป็นรูปธรรม การจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ครูผู้สอนมีภาระเพิ่มขึ้น และส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้เรียน นวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้มาจากประสบการณ์ของครูโดยไม่ผ่านกระบวนการวิจัย นักเรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีพัฒนาการดีขึ้น ครูมีความรู้ความเข้าใจและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนได้ มีความพึงพอใจในเนื้อหาของหลักสูตรการอบรมและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ต้องการให้เพิ่มตัวอย่างให้กับโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction) มีชื่อว่า “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล” ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวิเคราะห์ผู้เรียน ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นการประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 4) กระบวนการขับเคลื่อนสู่การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีกระบวนการของรูปแบบ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การอบรม (Training) ขั้นที่ 2 การสอน (Teaching) และขั้นที่ 3 การเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) ผลการประเมิน

ประสิทธิผลของรูปแบบ และหลักสูตรการอบรมที่ส่งเสริมศักยภาพของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวมทุกด้าน ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความเข้าใจที่ร้อยละ 80 มีจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 87.89 ครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีความสามารถในการเขียนงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความพึงพอใจของครูต่อรูปแบบฯ และหลักสูตรการอบรมฯ พบว่า ครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี (บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี, 2556) วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและพัฒนาของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มีประสิทธิภาพ 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยประกอบด้วย ครูและนักเรียนโรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 แบ่งเป็นครูผู้สอนจำนวน 8 คน และนักเรียน จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แผนการพัฒนาวิชาชีพครู แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้และแผนการเรียนรู้แบบประเมินงานวิจัยและการวิจัยในชั้นเรียน แบบสังเกตการสอน แบบประเมินตนเอง แบบประเมินทักษะการคิด การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า รูปแบบ “BOONSARIT Model” : เป็นรูปแบบที่มีหลักการวัตถุประสงค์ เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่พัฒนาขึ้นมี 9 ขั้นตอน ซึ่งรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพโดยการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูมีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สมรรถนะการสอนของครูในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก ด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยกระบวนการวิจัยอยู่ในระดับดี ด้านการวัดผลประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีทักษะการคิดอยู่ในระดับดีมากและผลการขยายผลให้กับโรงเรียนเครือข่าย พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้น

4.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วาเลียน เอ สตาวฟอลลา; ไคเรียคิเดส ลีโอนิดาส และเค้าเซลินี แมรี (Valiande A. Stavroula; Kyriakides Leonidas and Koutselini Mary, 2011) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การตรวจสอบผลกระทบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในห้องเรียนที่มีความสามารถผสม : ผลกระทบต่อคุณภาพและความเสมอภาคของประสิทธิผลทางการศึกษา โดยนำเสนองานวิจัยที่มีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในกลุ่มห้องเรียนที่นักเรียนมีความสามารถคล้อยกันของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 24 ห้องเรียน มีนักเรียนเข้าร่วม จำนวน 497 คน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แสดงหลักฐานเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างมีระบบในชั้นเรียนที่มีความสามารถคล้อยกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผลของกลุ่มการทดลองในงานวิจัยครั้งนี้ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลถูกเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์การถดถอยหลายระดับกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนที่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างสองกลุ่มและการระบุปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม แบบจำลองสมการโครงสร้างหลายระดับถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการสอนที่ได้รับการตรวจสอบโดยศิษย์การสังเกตการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พร้อมด้วยคำถามหลักในการวิจัยที่กำหนดผลกระทบของการสอนที่แตกต่างไปจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงหลักฐานด้านคุณภาพและความเสมอภาคของประสิทธิผลทางการศึกษามิติด้านคุณภาพและความเสมอภาคของประสิทธิผลด้านการศึกษาประกอบ ด้วยประเด็นปัญหาความขัดแย้งหลักในการสอน การเปลี่ยนแปลงความสามารถในห้องเรียนที่นักเรียนมีความสามารถคล้อยกัน

มิรา อลิซา ราชมาวาติ; โทบากัส มา อูแมน; เนอ วิเดียชมารา และซูชิโร วิบิโซโน.

(Mira Aliza Rachmawati; Thobagus Moh Nu'man; Nur Widiasmara, 2019) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนเรียนรวม : การศึกษาเบื้องต้น การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือ ที่ใช้ในการนำนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนการสอนที่แตกต่างไปใช้ในโรงเรียนรวม วิธีการ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการบูรณาการระหว่างการพิจารณาตามทฤษฎีตามวรรณกรรมที่ เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์จากการสัมภาษณ์กับครูโรงเรียนรวมในยอคจาการ์ตา ผล การศึกษาแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการประเมินในหลายมิติทั้งครูและนักเรียนในบริบทของ ครูการประเมินสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้แน่ใจว่ากระบวนการเรียนรู้และ การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนรวม สมรรถนะที่ ได้รับการประเมินจากครูประกอบด้วยสามมิติ ได้แก่ 1) ความพร้อมในการใช้คำสั่งที่แตกต่าง 2) ความเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนที่แตกต่างกันมาก และ 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน การประเมินที่จำเป็นของนักเรียนได้รับการพัฒนาโดย รูปแบบการสังเกตที่ครูจะใช้ประเมินนักเรียนโดยครูเป็นผู้ประเมินแบบฟอร์มนี้มีการประเมินความ พร้อมของนักเรียนที่จะได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลใน กระบวนการเรียนรู้ การประเมินความสนใจของนักเรียน และการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของ นักเรียนตามทฤษฎีพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์

สรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถทราบถึงกระบวนการทำวิจัยของ ผู้วิจัยท่านอื่น ๆ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยได้เป็น อย่างดี

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อศึกษาพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติที่ใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการทดลอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้น Year 1 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 10 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 5 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

1. การคัดเลือกห้องเรียน ผู้วิจัยคัดเลือกจากห้องเรียนที่มีนักเรียนมีระดับความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยห้องเรียนดังกล่าวเป็นห้องเรียนที่นักเรียนมีความหลากหลาย กล่าวคือ มีนักเรียนเข้าใหม่ จำนวน 4 คน และนักเรียนดังกล่าวเคยศึกษาในหลักสูตรปกติมาก่อน ทำให้ความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีพื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาไทยจากหลักสูตรนานาชาติ (ซึ่งมีคาบเรียนภาษาไทยน้อยกว่าหลักสูตรปกติ)

2. การคัดเลือกนักเรียนตามกลุ่มระดับความสามารถ ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มในการปฏิบัติกิจกรรม ได้แก่ กลุ่มยาก กลุ่มปานกลาง และกลุ่มง่าย โดยวิธีการสัมภาษณ์ข้อมูลจากอาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่อง สระเปลี่ยนรูป รวมถึงลักษณะของการเรียนรู้ ได้แก่ ความชอบ ความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับชั้น Year1 โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มมีจำนวนนักเรียน ดังนี้ กลุ่มยาก มีนักเรียน จำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีนักเรียน จำนวน 5 คน และกลุ่มง่าย มีนักเรียนจำนวน 3 คน

3. นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนปกติที่มีระดับความสามารถทางการเรียน วิชาภาษาไทยที่แตกต่างกัน มีให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ประกอบด้วย

1.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สระเปลี่ยนรูป จำนวน 7 แผน สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

1.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้วิจัยศึกษาคำศัพท์พื้นฐานที่มีสระเปลี่ยนรูปของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากตำราเรียน วิชาภาษาไทยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในรายวิชาภาษาไทยของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ในลักษณะของการนำคำศัพท์พื้นฐานที่มีสระเปลี่ยนรูป โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1.3.1 ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 สระ ได้แก่ สระอะ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเออ มีลักษณะเป็นแบบอัตรา (เขียนเติมคำลงในช่องว่าง) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับยาก จำนวน 5 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ และระดับง่าย จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ มีคะแนนเต็ม 15 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

1.3.2 ตอนที่ 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 สระ ได้แก่ สระอะ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเออ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย โดยการสอบปากเปล่า มีการกำหนดคำศัพท์จากคำที่มีสระเปลี่ยนรูป สระละ 3 คำ รวมทั้งหมด 15 ข้อ มีคะแนนเต็ม 15 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

1.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ด้านภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 ท่าน ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item – Objective

Congruency : IOC) พบว่ามีค่า IOC อยู่ในระดับตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ทุกข้อ (ดังภาคผนวก ง) และผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เช่น รูปภาพ ควรมีความชัดเจน สอดคล้องกับคำศัพท์ที่นำมาใช้ เป็นต้น

1.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำไปเก็บข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายในช่วงก่อนและหลังการดำเนินการทดลอง ช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2.แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สระเปลี่ยนรูป สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดของจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่องของคำที่มีสระเปลี่ยนรูป พร้อมกับปรึกษากับครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยของระดับ Year1 ถึงแนวทางใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการวางแผนถึงช่วงเวลาที่ผู้วิจัยจะเข้าไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนว่าในช่วงเดือนที่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย แผนการสอนระยะยาวที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้นั้น นักเรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาใดบ้าง และมีวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใด เพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาปรับใช้กับวิธีการสอนของตนเองได้อย่างเหมาะสม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในการประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้น Year 1 โดยมีการอ้างอิงมาจากแนวคิดของ ทอมลินสัน (Tomlinson, 2000)

2.3 ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และปรับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีการอ้างอิงรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้จากโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ จุดประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม (ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป) สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลและแบบบันทึกผลหลังการสอน โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นจากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมรวมถึงการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหา

2.4 ผู้วิจัยดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 แผน โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้ระยะเวลาในการสอน แผนละ 50 นาที มีการปรับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล รวม 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา กระบวนการ ผลผลิต โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยจัดกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในชั้นดำเนินการสอน โดยมีการแบ่งระดับของชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย ปานกลาง ยาก โดยผู้วิจัยจะ มีการศึกษาระดับของความสามารถของนักเรียนก่อนเริ่มดำเนินการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ข้อมูล จากครูประจำชั้น และครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยถึงลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการสอน

ด้านกระบวนการ ผู้วิจัยมีการสำรวจลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนเป็น รายบุคคลโดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย เพื่อนำมา สร้างกิจกรรมในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน ได้เรียนรู้ อย่างมีความสุข และสนุกกับการเรียน ซึ่งแต่ละกิจกรรมจะมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยนักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติกิจกรรมได้ตามความสนใจของนักเรียนเอง

ด้านผลผลิต ผู้วิจัยดูผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน รายบุคคล

2.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และอาจารย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 1 ท่าน ช่วย ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง คำและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item – Objective Congruency : IOC) พบว่ามีค่า IOC อยู่ในระดับตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ทุกข้อ (ดังภาคผนวก ง)

2.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำไปเก็บ ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายในช่วงก่อนและหลังการดำเนินการทดลอง ช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยมีแผนการทดลองระยะยาว ดังตารางที่ 2

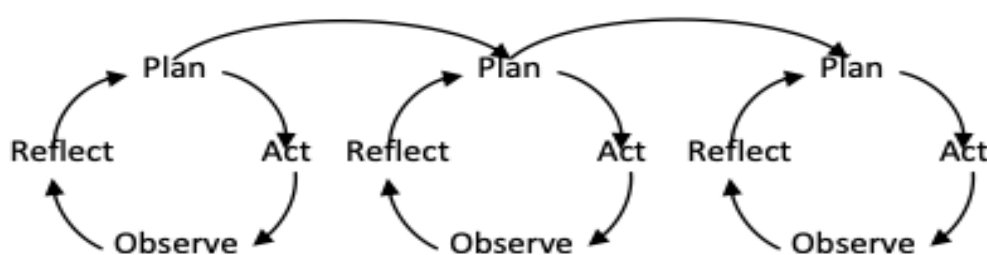
ตาราง 2 แผนการทดลองระยะยาว

ครั้ง	วันที่สอน	แผนการทดลอง
1	8 มกราคม 62	ทดสอบก่อนเรียนการอ่านการเขียน เรื่องสระเปลี่ยนรูป 5 สระ
2	9 มกราคม 62	สระ อะ
3	14 มกราคม 62	สระ อะ มีตัวสะกด
4	15 มกราคม 62	สระ เอะ
5	16 มกราคม 62	สระ เอะ มีตัวสะกด
6	21 มกราคม 62	สระ แอะ
7	22 มกราคม 62	สระ แอะ มีตัวสะกด
8	23 มกราคม 62	ทบทวน 3 สระ สระ อะ เอะ แอะ มีตัวสะกด
9	28 มกราคม 62	สระ เอาะ
10	29 มกราคม 62	สระ เอาะ มีตัวสะกด
11	7 กุมภาพันธ์ 62	สระ เอะ
12	8 กุมภาพันธ์ 62	สระ เอะ มีตัวสะกด
13	12 กุมภาพันธ์ 62	ทบทวน 2 สระ สระ เอาะ เอะ มีตัวสะกด
14	13 กุมภาพันธ์ 62	ทดสอบหลังเรียนการอ่านการเขียน เรื่องสระเปลี่ยนรูป 5 สระ

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองรวมทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ จำนวน 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยมีการสอนเนื้อหา เรื่อง คำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 สระ ได้แก่ สระอะ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเอะ โดยมีการนำชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มาประยุกต์ใช้ในการสอนแบ่งระดับความสามารถในการทำกิจกรรมของนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับยาก ปานกลาง และง่าย

วิธีดำเนินการทดลอง

การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ตามแบบจำลองวงจรปฏิบัติการในชั้นเรียน (สุวิมล ว่องวาณิช, 2554) โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นวางแผน (Plan) 2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (act) 3. ขั้นสังเกตผล (observe) 4. ขั้นสะท้อนผล (Reflect) ดังภาพประกอบที่ 3

ภาพประกอบ 3 แบบจำลองวงจรปฏิบัติการในชั้นเรียน

ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยการปฏิบัติการในชั้นเรียน

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย

2. ขั้นปฏิบัติการ

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ ดังนี้

วงจรปฏิบัติการที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

(Plan → Act → Observe → Reflect)

วงจรปฏิบัติการที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

(Plan → Act → Observe → Reflect)

วงจรปฏิบัติการที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

(Plan → Act → Observe → Reflect)

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1) ผู้วิจัยสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่อง สาระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับชั้น Year1 รวมถึงลักษณะของการเรียนรู้ ได้แก่ ความชอบ ความสนใจในการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สาระเปลี่ยนรูป จำนวน 7 แผน สื่อประกอบการสอนและใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย กลาง และยาก

3) ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และนำกลับมาแก้ไข/ปรับปรุงตามคำแนะนำ

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ

วงจรที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ขั้นวางแผน (Plan)

ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนเรื่องสระอะ และสระเอะ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมจำนวน 4 คาบเรียน แบ่งออกเป็น คาบเรียนสระอะ 2 คาบเรียน และคาบเรียนสระเอะ 2 คาบเรียน โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการสอน คาบเรียนละ 50 นาที ผู้วิจัยจัดเตรียมชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสระอะ และสระเอะ จำนวน 2 แผน สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย กลาง และยาก

ขั้นปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยสอนโดยใช้วิธีการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมาปรับใช้ในคาบเรียนวิชาภาษาไทย โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา กระบวนการ ผลผลิต ดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยสอนโดยการใช้เนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน 3 ระดับ แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มยาก : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับยาก โดยการเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

กลุ่มปานกลาง : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหา
ระดับกลาง โดยดูรูปภาพและเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กลุ่มง่าย : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหา
ง่าย โดยการดูโครงสร้างของคำ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด จากนั้นเขียนเติมคำ
สระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ด้านกระบวนการ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน โดยครูมีฐานกิจกรรมให้นักเรียนเลือก
ปฏิบัติตามที่นักเรียนสนใจ เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระอะ มีกิจกรรมฝึกเขียนสระอะ
ลงบนกระดาน, จับคู่บัตรคำศัพท์กับรูปภาพให้ถูกต้อง และทำแผนผังความคิด สระอะ และ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระเอะ สระเอะ มีกิจกรรมฝึกเขียนสระเอะ ลงบนกระดาน, จับไข
ประสมคำให้ถูกต้อง และหาคำสระเอะ ระบายสีคำลงบนกระดานวาดเขียนแผ่นใหญ่ เป็นต้น
รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่มีระดับความยาก – ง่ายแตกต่างกัน

ด้านผลผลิต

ผู้วิจัยดูจากผลงานของนักเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีการสร้างผลงานที่
แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น การทำใบงานที่มีหลากหลายระดับ การตอบคำถาม การเขียน
กระดานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

การสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียนขณะจัดกิจกรรม จากการ
สอนในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสระอะ และสระเอะ

การสะท้อนผล (Reflection)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลงานของนักเรียน ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มที่ผู้วิจัยแบ่งตามระดับ
ความสามารถ ได้แก่ กลุ่มยาก ปานกลาง และง่ายนั้นสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายผ่าน
เกณฑ์การประเมินหรือไม่ รวมถึงมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียน
การสอนว่า นักเรียนมีการแสดงออกในขณะปฏิบัติกิจกรรมอย่างไรบ้าง

วงจรที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ขั้นวางแผน (Plan)

ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนเรื่อง สระเอะ และทบทวนสระอะ เอะ แอะ
โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมจำนวน 4 คาบเรียน แบ่งออกเป็น คาบเรียนสระเอะ 2 คาบเรียน

และคาบเรียนทบทวนสระอะ เอะ และ 2 คาบเรียน จำนวน 4 คาบเรียน โดยเรียนคาบเรียนละ 50 นาที ผู้วิจัยมีการเตรียมชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ กลุ่มยาก ปานกลาง และง่าย

ชั้นปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยสอนโดยใช้วิธีการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมาปรับใช้ในคาบเรียนวิชาภาษาไทย โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา กระบวนการ ผลผลิต ดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยสอนโดยการใช้เนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน 3 ระดับ แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มยาก : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับยาก โดยการเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

กลุ่มปานกลาง : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับกลาง โดยดูรูปภาพและเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กลุ่มง่าย : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับง่าย โดยการดูโครงสร้างของคำ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด จากนั้นเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ด้านกระบวนการ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน โดยครูมีฐานกิจกรรมให้นักเรียนเลือกปฏิบัติตามที่นักเรียนสนใจ เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระอะ มีกิจกรรมฝึกเขียนสระอะลงบนกระดาน, เล่นเกมทดสอบความจำ และฝึกอ่านคำศัพท์บนกระดาน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทบทวนสระอะเอะแอะ มีกิจกรรมฝึกอ่านและเขียนคำสระอะเอะแอะลงบนกระดาน เป็นต้น รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่มีระดับความยาก – ง่ายแตกต่างกัน

ด้านผลผลิต

ผู้วิจัยดูจากผลงานของนักเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีการสร้างผลงานที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น การทำใบงานที่มีหลากหลายระดับ การตอบคำถาม การเขียนกระดานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

การสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียนขณะจัดกิจกรรม จากการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสระอะ และทบทวนสระอะ เอะ และ

การสะท้อนผล (Reflection)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลงานของนักเรียน ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มที่ผู้วิจัยแบ่งตามระดับความสามารถ ได้แก่ กลุ่มยาก ปานกลาง และง่ายนั้นสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายผ่านเกณฑ์การประเมินหรือไม่ รวมถึงมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า นักเรียนมีการแสดงออกในขณะปฏิบัติกิจกรรมอย่างไรบ้าง

วงจรที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

ขั้นวางแผน (Plan)

ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนเรื่อง สระเออะ สระเออ และทบทวนสระเออะ เออ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมจำนวน 6 คาบเรียน แบ่งออกเป็น คาบเรียนสระเออะ 2 คาบเรียน คาบเรียนสระเออ 2 คาบเรียน และคาบเรียนทบทวนสระเออะ เออ 2 คาบเรียน รวม 6 คาบเรียน โดยเรียนคาบเรียนละ 50 นาที ผู้วิจัยมีการเตรียมชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ กลุ่มยาก ปานกลาง และง่าย

ขั้นปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยสอนโดยใช้วิธีการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมาปรับใช้ในคาบเรียนวิชาภาษาไทย โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา กระบวนการ ผลผลิต ดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยสอนโดยการใช้เนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน 3 ระดับ แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มยาก : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับยาก โดยการเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

กลุ่มปานกลาง : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับกลาง โดยดูรูปภาพและเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กลุ่มง่าย : นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำใบงานกิจกรรมที่มีเนื้อหาระดับง่าย โดยการดูโครงสร้างของคำ ประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ และตัวสะกด จากนั้นเขียนเติมคำสระที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ด้านกระบวนการ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน โดยครูมีฐานกิจกรรมให้นักเรียนเลือกปฏิบัติตามที่นักเรียนสนใจ เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 7 เรื่องสระเออะ, สระเออ และทบทวนสระเออะเออ มีกิจกรรมฝึกอ่านและเขียนสระลงบนกระดาน, ทำกิจกรรมศิลปะ และวาดรูประบายสี รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่มีระดับความยาก – ง่ายแตกต่างกัน

ด้านผลผลิต

ผู้วิจัยดูจากผลงานของนักเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีการสร้างผลงานที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น การทำใบงานที่มีหลากหลายระดับ การตอบคำถาม การเขียนกระดานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

การสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียนขณะจัดกิจกรรม จากการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสระเออะ สระเออ และทบทวนสระเออะ เออ

การสะท้อนผล (Reflection)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลงานของนักเรียน ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มที่ผู้วิจัยแบ่งตามระดับความสามารถ ได้แก่ กลุ่มยาก ปานกลาง และง่ายนั้นสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายผ่านเกณฑ์การประเมินหรือไม่ รวมถึงมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า นักเรียนมีการแสดงออกในขณะปฏิบัติกิจกรรมอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียน อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย สะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในประเด็นของความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน, ปัญหา/อุปสรรคเกิดขึ้นระหว่างสอน และข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยส่งเค้าโครงปริญญานิพนธ์เข้ารับการพิจารณาจริยธรรมในโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่โครงการวิจัย SWUEC/X-358/2561 (ภาคผนวก จ) เมื่อได้รับการอนุมัติว่าผ่านเรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย แนะนำตนเอง ชี้แจงถึงการเข้าร่วมวิจัยให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการปฏิบัติวิจัย พร้อมทั้งลงนามยินยอม โดยชี้แจงสิทธิที่ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถเข้าร่วมงานวิจัย หรือสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ได้โดยไม่มีผลกระทบต่อ

การเรียนการสอนใด ๆ ทั้งสิ้น สำหรับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่มีการเปิดเผยให้เกิดความเสียหายต่อผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้วิจัยจะเสนอการวิจัยในภาพรวม และจะนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

2 ผู้วิจัยทำเรื่องขออนุญาตผู้ปกครองของกลุ่มเป้าหมายตามเอกสารชี้แจงการเข้าร่วมการวิจัย (Participant information Sheet) และหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form)

3 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนในการเตรียมการตามกระบวนการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทย การสร้างเครื่องมือวิจัย และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำมาดำเนินการทดลองสอนจริง

4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บคะแนนก่อนเรียนกับนักเรียนโดยการใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปก่อนดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

5 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดำเนินการในรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยมีการสอนเนื้อหา เรื่อง คำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 สระ ได้แก่ สระอะ สระเอะ สระเอะ สระเอาะ และสระเออ โดยมีการนำชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มาประยุกต์ใช้ในการสอนแบ่งระดับความสามารถในการทำกิจกรรมของนักเรียนโดยมีการแบ่งกลุ่มของนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ กลุ่มระดับยาก ปานกลาง และง่าย

6 ผู้วิจัยสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรมแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

7 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บคะแนนหลังเรียนกับนักเรียนโดยการใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปหลังจากดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

8 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป และจากการสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรมแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ประกอบด้วย

1.1.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

1.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สระเปลี่ยนรูป จำนวน 7 แผน สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

โดยใช้การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาคำดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีสูตรดังนี้ (ราตรี นันทสุคนธ์, 2553)

$$IOC = \frac{(\sum R)}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา โดยเป็นสถิติพื้นฐาน ดังนี้

2.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยการใช้สูตร ดังนี้ (ราตรี นันทสุคนธ์. 2553)

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{(\sum x)}{N}$$

เมื่อ

ค่าเฉลี่ย	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนของนักเรียนของกลุ่มเป้าหมาย

2.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยการใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557)

ดังนี้

$$\sigma = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ

σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่ม

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่ายกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งกลุ่มยกกำลังสอง

2.1.3 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยการใช้สูตร (ราตรี นันทสุคนธ์, 2553)

ดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ

P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ของคะแนน

n แทน จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

2.1.4 ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) (เผชญ กิจระการ,

2546) ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการเขียนจดบันทึกหลังการสอน การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย และนักเรียน โดยผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 3 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2)

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน (คน) ทำใบงานถูกต้อง						รวม (คน)
	ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป			ต่ำกว่าร้อยละ 60			
	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องสระอะ	2	2	3	0	3	0	10
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระเอะ	2	4	3	0	1	0	10

จากตารางที่ 3 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องสระอะ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 2 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และพบว่า มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน) ได้แก่ กลุ่มปานกลาง จำนวน 3 คน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระเอะ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 4 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และพบว่า มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน) ได้แก่ กลุ่มปานกลาง จำนวน 1 คน

จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะที่ทำกิจกรรมพบว่า มีนักเรียนกลุ่มปานกลางที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 จำนวน 2 คน มักคุยเล่นกันในขณะเรียนจึงทำให้ไม่สนใจฟังครูขณะสอน และนักเรียนอีกหนึ่งคนมักนั่งเหม่อลอยในขณะที่ทำใบงาน จึงทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายนั้นเสร็จไม่ทันภายในคาบเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนตำแหน่งที่นั่ง และกระตุ้นเตือนนักเรียนด้วยวาจาให้สนใจงานที่ได้รับมอบหมาย

ตาราง 4 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 1

วงจรปฏิบัติการวิจัย	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
วงจรที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2)	- นักเรียนคุยเล่นกัน - นักเรียนนั่งเหม่อลอย	ผู้วิจัยย้ายตำแหน่งที่นั่งของนักเรียน โดยให้นักเรียนที่ชอบนั่งคุยกันบ่อยครั้งขณะเรียนนั่งแยกออกจากกันคนละโต๊ะเรียน และนักเรียนที่มักเหม่อลอยขณะเรียนย้ายมานั่งในตำแหน่งใกล้กับผู้วิจัย โดยใช้วิธีการกระตุ้นเตือนด้วยวาจาเมื่อนักเรียนนั่งเหม่อลอยให้สนใจงานที่ได้รับมอบหมาย

ตาราง 5 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 4)

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน (คน) ทำใบงานถูกต้อง						รวม (คน)
	ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป			ต่ำกว่าร้อยละ 60			
	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระอะ	1	2	2	1	3	1	10
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องทบทวนสระอะเอะเอะ	2	5	3	0	0	0	10

จากตารางที่ 5 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระอะะ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 1 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 2 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 2 คน และพบว่ามีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 1 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 3 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 1 คน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องทบทวนสระอะอะอะอะอะ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 5 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และไม่พบว่ามีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน)

จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะที่ทำกิจกรรมพบว่า มีนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ในทุกกลุ่มระดับความสามารถ เนื่องจาก นักเรียนมักเขียนพยัญชนะหรือสระตกหล่น นักเรียนกลุ่มยาก จะพบปัญหาด้านการเขียนพยัญชนะผิด จึงทำให้ความหมายเปลี่ยน ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถเปลี่ยนรูปได้ถูกต้องก็ตาม ยกตัวอย่างคำ เช่น ไฟแช็ก(ไฟแช็ก), ไฟแช็ก(ไฟแช็ก) เป็นต้น นักเรียนกลุ่มปานกลาง จะพบปัญหาด้านการเขียนพยัญชนะตกหล่น เขียนพยัญชนะผิด เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างคำ เช่น แกร์(แกร็น), น้มแข็ง(น้ำแข็ง) เป็นต้น รวมถึงทำงานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด จึงทำให้ไม่มีคะแนนในข้อที่เว้นว่างไว้ ส่วนนักเรียนกลุ่มง่าย จะพบปัญหาด้านการเขียนสระตกหล่น ยกตัวอย่างคำ เช่น แพชีก(ไฟแช็ก), แซ็ก(ซิกแซ็ก) เป็นต้น จากตัวอย่างคำที่นักเรียนมักเขียนผิดข้างต้น จะพบว่าคำสระอะะเปลี่ยนรูปนั้น แต่ละคำเขียนค่อนข้างยาก เนื่องจากจะมีพยัญชนะที่ไม่ค่อยได้ใช้หรือพบเห็นบ่อยนักในชีวิตประจำวัน เช่น ซ. ฟ. เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเขียนได้ค่อนข้างง่าย

ตาราง 6 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 2

วงจรปฏิบัติการวิจัย	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
วงจรที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 4)	นักเรียนเขียนพยัญชนะหรือสระตกหล่น	ผู้วิจัยคอยกระตุ้นนักเรียนตอบเป็นรายบุคคลเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน รวมถึงมีการนำสีเข้ามามีส่วนในการจดจำของนักเรียน โดยใช้สีน้ำเงินสำหรับพยัญชนะ และสีแดงสำหรับสระเขียนบนกระดาน เพื่อให้ นักเรียน แยกประสาทสัมผัสทางการมองเห็นจดจำได้ง่ายขึ้น

ตาราง 7 สรุปผลความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 7)

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน (คน) ทำใบงานถูกต้อง						รวม (คน)
	ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป			ต่ำกว่าร้อยละ 60			
	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	ยาก	ปานกลาง	ง่าย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระเออะ	2	5	3	0	0	0	10
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระเออ	2	5	3	0	0	0	10
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องทบทวนสระเออะเออ	2	4	3	0	1	0	10

จากตารางที่ 7 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระเออะ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 5 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และ

ไม่พบว่ามีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระเออ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 5 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และไม่พบว่ามีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องทบทวนสระเออะเออ มีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่า 3 คะแนนขึ้นไป) ได้แก่ กลุ่มยาก มีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 4 คน และกลุ่มง่าย มีจำนวน 3 คน และพบว่ามีนักเรียนที่ทำใบงานถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน) ได้แก่ กลุ่มปานกลาง มีจำนวน 1 คน

จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะที่ทำกิจกรรมพบว่า มีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ในกลุ่มปานกลาง จำนวน 1 คน เนื่องจาก นักเรียนนำเนื้อหาที่เรียนมาทั้งหมดมาประสมกัน จนเกิดความสับสน และนักเรียนมักเขียนตัวพยัญชนะหรือผิด หรือตกหล่น เนื่องจากขาดความรอบคอบในการทำงาน ยกตัวอย่างคำ เช่น เชน(เงิน), เช็ด(ชื้อต), เล็ก(ลือก) เป็นต้น

ตาราง 8 สรุปปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 3

วงจรปฏิบัติการ วิจัย	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
วงจรที่ 3 (แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 - 7)	นักเรียนเขียนพยัญชนะหรือ สระตกหล่น	ผู้วิจัยทบทวนซ้ำให้นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อ ทบทวนความเข้าใจ และกระตุ้นนักเรียนตอบ เป็นรายบุคคลเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของ นักเรียน มีการนำสีเข้ามามีส่วนในการจดจำ ของนักเรียน โดยใช้สีน้ำเงินสำหรับพยัญชนะ และสีแดงสำหรับสระเขียนบนกระดาน มีการ สุ่มเรียกนักเรียนออกมาเขียนหน้ากระดานเพื่อ ทบทวนความเข้าใจของนักเรียน เมื่อนักเรียน สามารถตอบได้ถูกต้อง ครูกล่าวชมเชย เพื่อ เสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน

ขั้นสรุป

อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย มีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ นักเรียนเกิดความรู้และความสนุกสนานดีมาก นักเรียนแต่ละคนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามระดับความสามารถของตนเอง และยังให้ข้อเสนอแนะมาในเรื่องของการมีผู้ช่วยสอน เนื่องจากกิจกรรมที่ปฏิบัติค่อนข้างหลากหลาย ถ้ามีผู้ช่วยสอนเพิ่มเติมจะช่วยแบ่งเบาภาระงานในการจัดเตรียมกิจกรรมได้ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนดีมาก เมื่อจบคาบเรียนแล้ว นักเรียนสะท้อนความคิดกับผู้วิจัยว่า อยากให้กลับมาสอนอีก กิจกรรมที่ปฏิบัติมีความสนุกสนานดีมาก

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน	ระดับ กิจกรรมที่ ปฏิบัติ	คะแนนการอ่าน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ผล คะแนน
		ก่อนทดสอบ	หลังทดสอบ		
คนที่ 1	กลุ่มยาก	3	9	+6	สูงขึ้น
คนที่ 2	กลุ่มยาก	11	15	+4	สูงขึ้น
คนที่ 3	กลุ่มกลาง	0	14	+14	สูงขึ้น
คนที่ 4	กลุ่มกลาง	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 5	กลุ่มกลาง	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 6	กลุ่มกลาง	0	6	+6	สูงขึ้น
คนที่ 7	กลุ่มกลาง	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 8	กลุ่มง่าย	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 9	กลุ่มง่าย	0	5	+5	สูงขึ้น
คนที่ 10	กลุ่มง่าย	0	5	+5	สูงขึ้น
คะแนนรวม		14	54	40	
คะแนนเฉลี่ย		1.40	5.40	4	
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		3.30	10.80		
ค่าดัชนี ประสิทธิผล			0.29		

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 1.40 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 5.40 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น +4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนได้คะแนนเท่าเดิม จำนวน 4 คน และนักเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น จำนวน 6 คน โดยมีระดับคะแนนความก้าวหน้าตั้งแต่ +4 ถึง +14 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557) แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน	ระดับ กิจกรรม ที่ปฏิบัติ	คะแนนการเขียน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)		คะแนน ความก้าวหน้า	ผล คะแนน
		ก่อนทดสอบ	หลังทดสอบ		
คนที่ 1	กลุ่มยาก	0	5	+5	สูงขึ้น
คนที่ 2	กลุ่มยาก	6	14	+8	สูงขึ้น
คนที่ 3	กลุ่มกลาง	0	6	+6	สูงขึ้น
คนที่ 4	กลุ่มกลาง	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 5	กลุ่มกลาง	0	5	+5	สูงขึ้น
คนที่ 6	กลุ่มกลาง	0	9	+9	สูงขึ้น
คนที่ 7	กลุ่มกลาง	0	5	+5	สูงขึ้น
คนที่ 8	กลุ่มง่าย	0	0	0	เท่าเดิม
คนที่ 9	กลุ่มง่าย	0	3	+3	สูงขึ้น
คนที่ 10	กลุ่มง่าย	0	0	0	เท่าเดิม
คะแนนรวม		6	47	41	
คะแนนเฉลี่ย		0.60	4.70	4.1	
ส่วนเบี่ยงเบน		1.80	4.2		
มาตรฐาน					
ค่าดัชนีประสิทธิผล			0.28		

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 0.60 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 4.70 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น +4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนได้คะแนน

เท่าเดิม จำนวน 3 คน และนักเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น จำนวน 7 คน โดยมีระดับคะแนนความก้าวหน้าตั้งแต่ +3 ถึง +9 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557) แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 โครงการหลักสูตรนานาชาติ มีสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

เพื่อพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ที่ได้รับการสอนอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้น Year 1 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 10 คน โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ก่อนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ด้านการเขียน จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 2 ด้านการอ่าน จำนวน 15 ข้อ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องสระเปลี่ยนรูป 5 สระ จำนวน 7 แผน สื่อประกอบการสอน และใบงานกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับง่าย กลาง และยาก

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยใช้วงจรปฏิบัติการในชั้นเรียนตามกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นวางแผน (Plan) 2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (act) 3. ขั้นสังเกตผล (observe) และ 4. ขั้นสะท้อนผล (Reflect) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ช่วงระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2562

สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมระยะเวลาสอน 12 คาบเรียน และมีการทดสอบก่อนและหลังเรียน 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 14 คาบเรียน เมื่อผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานเป็นรายบุคคล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (Percent) และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) โดยจำแนกเป็นด้านการอ่านและการเขียน
2. การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ที่ได้รับการสอนอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้น

อภิปรายผล

จากสมมติฐานการวิจัย นักเรียนระดับชั้น Year 1 หลักสูตรนานาชาติ ที่ได้รับการสอนอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสูงขึ้นมีความสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎีของทอมลินสัน (Tomlinson, 2000) ที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียนในชั้นโดยการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียน โดยชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนสูงขึ้น รวมถึงร้อยละความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557) แต่เมื่อพิจารณาแล้วมีนักเรียนบางคนมีคะแนนไม่ถึงเกณฑ์ ที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์นั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุของการคัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามระดับความสามารถ อาจเป็นไปได้ว่านักเรียนแต่ละคนไม่ได้ถูกจัดแบ่งตามระดับความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เนื่องจากผู้วิจัยใช้วิธีในการคัดเลือกนักเรียนเข้ากลุ่มยาก ปาน

กลางและง่าย โดยวิธีการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย และอาจารย์ประจำชั้นเพียงอย่างเดียว ไม่ได้มีการอ้างอิงถึงหลักฐานอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ผลคะแนนสอบวิชาภาษาไทยภาคเรียนก่อนหน้า ชิ้นงานอื่น ๆ ของนักเรียน เป็นต้น จึงทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติใบงานของนักเรียนมีผลคลาดเคลื่อน อย่างไรก็ตามจะสังเกตพบว่านักเรียนบางคนผลการเรียนยังไม่ขึ้น อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ RTI (Response To Intervention) ใน Tier ที่สาม โดยควรมีการเพิ่มเติมการสอนแบบเข้มข้น โดยมีการติดต่อขอความช่วยเหลือจากครูการศึกษาพิเศษเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนต่อไป และช่วงที่ผู้วิจัยดำเนินการสอน ที่โรงเรียนมีการระบาดของโรคไข้หวัดสายพันธุ์ B จึงอาจมีส่วนทำให้นักเรียนเกิดอาการป่วย มีไข้ ส่งผลให้นักเรียนไม่มีความพร้อมทางการเรียนที่เพียงพอ ขาดสมาธิในการเรียนก็เป็นได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการประเมินความพร้อมทางด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น ใบงานกิจกรรม การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอย่างลึกซึ้ง รวมถึงเพื่อให้สามารถจัดกลุ่มนักเรียนและออกแบบกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการทดสอบความสามารถของนักเรียนทุกชั่วโมง เพื่อดูความสามารถของนักเรียน โดยมีการให้นักเรียนสะท้อนผลกลับทุกชั่วโมง
3. ในขณะที่ยังดำเนินการสอน ควรมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน หากพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ควรใช้เทคนิควิธีการปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลกับรายวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลกับระดับชั้นเรียนอื่น เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Chard. (n.p.). Differentiating Instruction for students with special needs. Retrieved January 20, 2018 <http://www.epsd.us/training/differentiating-instruction-students-special-needs.pdf>.
- Daniels and Garner. (1999). Inclusive Education. *Supporting Inclusion in Education Systems*.
- East. (2007). Inclusive Education.
- Farrell. (2001). *Standards and Special Education Needs*
- Holli M. Levy. (2008). Meeting the Needs of All Students through Differentiated Instruction: Helping Every Child Reach and Exceed Standards. *A Journal of Educational Strategies*.(v81n4), 161-164.
- Mira Aliza Rachmawati; Thobagus Moh Nu'man; Nur Widiasmara. (2019). Training Effectiveness of Differentiated Instruction to Enhance Teachers' Attitude Towards Inclusive School. *Journal of Computational and Theoretical Nanoscience*, 25(1), 130-133 doi:10.1166/asl.2019.13202
- Tomlinson. (1999). The differentiated classroom: Responding to the needs of all learners. *Alexandria*.
- Tomlinson. (2000). The Tomlinson model. C.A.
- UNESCO. (2005). Inclusion.
- Valiande A. Stavroula; Kyriakides Leonidas and Koutselini Mary. (2011). *Investigating the Impact of Differentiated Instruction in Mixed Ability Classrooms: its impact on the Quality and Equity Dimensions of Education Effectiveness*. Paper presented at the International Congress for School Effectiveness and Improvement 2011.
- เผชิญ กิจระการ. (2546). ดัชนีประสิทธิภาพ. เอกสารประกอบการสอน, p 1-6.
- กนกพร วิบูลพัฒน์วงศ์. (2560). การเรียนรวม: หนึ่งเส้นทางสร้างสังคมในฝัน: มาเจนน้าพริ่นตึง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จชัย เจนหัตถการกิจ. (2557). หนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ทัศนวิทย์ เนียมบุปผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ. (ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สารนิพนธ์), มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย.

บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี. (2556). รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความ
แตกต่างระหว่างบุคคล. (การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน.

บุศรา คำมูลนา. (2555). การศึกษาการพัฒนาวิดิทัศน์นิทานการ์ตูน เรื่อง สระแปลงร่าง สระหายตัว
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (สารนิพนธ์ กศ.ม.
(เทคโนโลยีการศึกษา) สารนิพนธ์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย.

ผดุง อารยะวิญญู. (2559). การสอนที่แตกต่าง: เรียนให้เป็นสุข สนุกกับการเรียน. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผดุง อารยะวิญญู และคณะ. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาโรงเรียนต้นแบบในการเรียนรวมระหว่าง
เด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, โครงการจัดตั้ง
สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งชาติ

พัทธี บุญศรี. (2550). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป. (การศึกษามหาบัณฑิต สาร
นิพนธ์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. .

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2557). เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

มาเรียม นิลพันธุ์; และคณะ. (2555). การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความ
แตกต่างระหว่างบุคคล.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7
รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

ราตรี นันทสุนก, ก. ค. ม. (2553). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ.

วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558 - 2559). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

Differentiation of Instruction. 65 - 75.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2554). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน = *Classroom action research*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพขอเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร. พิชรินทร์ เสรี
 ตำแหน่ง : อาจารย์ และประธานหลักสูตร จิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว
 โครงการร่วมสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
 คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
 สังกัด : สถาบันแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล
 วุฒิการศึกษา : กศ.ด. (การศึกษาพิเศษ)
 สถาบัน : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ : แผนการจัดการเรียนรู้
 และแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

2. อาจารย์ ดร. สุมาลี เชื้อชัย
 ตำแหน่ง : อาจารย์
 สังกัด : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 วุฒิการศึกษา : กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน)
 สถาบัน : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ : แผนการจัดการเรียนรู้
 และแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

3. อาจารย์พัชกุล แก้วกำพลนุชิต
 ตำแหน่ง : อาจารย์สาธิต
 สังกัด : โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
 โครงการหลักสูตรนานาชาติ
 วุฒิการศึกษา : ค.บ. (ประถมศึกษา)
 สถาบัน : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ : แผนการจัดการเรียนรู้
 และแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำภาษาไทยที่มีสระเปลี่ยนรูป

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำภาษาไทยที่มีสระเปลี่ยนรูป

ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำศัพท์

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบหยิบบัตรคำศัพท์ขึ้นมาครั้งละ 1 ใบ แล้วถามนักเรียนว่า
“คำศัพท์นี้อ่านว่า”
2. ผู้ดำเนินการทดสอบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน และบันทึกคะแนนลงใบแบบบันทึก
คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2.1 การอ่านออกเสียงคำศัพท์

2.1.1 นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ถูกต้อง	นักเรียนได้ 1 คะแนน
2.1.2 นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง	นักเรียนได้ 0 คะแนน

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยที่มีสระเปลี่ยนรูป				
คำที่	คำศัพท์	ผลการอ่าน		คะแนน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
1	กั๊ด			
2	ซัก			
3	พึน			
4	เต็ม			
5	เย็น			
6	เล็ก			
7	แข็ง			
8	แกร็น			
9	ไฟแช็ค			
10	ลือก			
11	ซือกโกแลต			
12	ลือกเกต			
13	เกิด			
14	เดิม			
15	เดิม			
รวมคะแนน				

๖
กัณ

๖
ชัก

ฟัน

เต็ม

เย็น

เล็ก

แซ่ซ่ง

แซ่กรั่น

ไฟแช็ค

ล็อก

ช็อกโกแลต

ลือกเกด

เกิด

เงิน

เต็ม

แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนคำภาษาไทยที่มีสระเปลี่ยนรูป			
ข้อ	คำถาม	คำตอบ	คะแนน
1	ม + -ะ + น		
2	ท + -ะ + ด		
3	ท + -ะ + ก + ช + - + -		
4	ล + -ะ + ก		
5	ข + -อ + น		
6	 รูปนี้คือสถานที่ใด		
7	 รูปภาพนี้คือตัวเลขอะไร		
8	 รูปภาพนี้คือรถอะไร		
9	 รูปภาพนี้คืออะไร		
10	 รูปภาพนี้กำลังทำอะไร		
11	ฉันแปรง.....ทุกเช้าก่อนเข้านอน		
12	น้องรู้สึก.....เมื่อถูกตี		
13	คุณแม่ใช้.....จุดเทียน		
14	ฉันและน้องชอบกินเค้กรส.....		
15	ฉันเป่าเค้กในวัน.....ของน้องสาว		

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑. เรื่อง สระอะ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำสระอะ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สารการเรียนรู้

- ะ เรียกว่า สระอะ มีเสียงสั้น ไขเขียนหลังพยัญชนะต้น
- เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็น - ไม้หันอากาศ

๓. สมรรถนะ

- ๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร
- ๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
- ๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- ๑. นักเรียนบอกรูปสระอะ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
- ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระอะ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนไม่เรียนรู้ (ถ้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

คาบเรียนที่ ๑

ขั้นนำ

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลง และกติกาในชั้นเรียน

๒. ครูเขียนสระอะ บนกระดาน ถามนักเรียนว่าสระบนกระดาน คือสระอะไร

๓. นักเรียนลองใช้นิ้วมือฝึกเขียนสระอะ บนอากาศ

๔. นักเรียนจับคู่ และเขียนสระอะ ลงที่แผ่นหลังของเพื่อน โดยสลับกันเขียน

ขั้นสอน

๑. นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลม จากนั้นครูหยิบบัตรรูปภาพ และบัตรคำศัพท์ (กะลา กระทะ กะทิ กะปิ ตะปู มะลิ ทะเล) มาวางไว้บนพื้น แล้วนักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรรูปภาพ และบัตรคำศัพท์ นำมาติดบนกระดาน

๒. ครูจำแนกส่วนประกอบของคำบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำตามครู ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
กะลา	ก	- ะ	กอ - อะ - กะ - ลอ - อา - ลา
กระทะ	กร	- ะ	กอ - รอ - อะ - กระ
	ท	- ะ	ทอ - อะ - ทะ
กะทิ	ก	- ะ	กอ - อะ - กะ - ทอ - อี - ทิ
กะปิ	ก	- ะ	กอ - อะ - กะ - ปอ - อี - ปิ
ตะปู	ต	- ะ	ตอ - อะ - ตะ - ปอ - อุ - ปู
มะลิ	ม	- ะ	มอ - อะ - มะ - ลอ - อี - ลิ
ทะเล	ท	- ะ	ทอ - อะ - ทะ - ลอ - เอ - เล

๓. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

- ครูอธิบายว่า “สระอะ มีเสียงสั้น เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น”

๔. ครูให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำสระอะที่มีความหมาย โดยนักเรียนคนใดที่ไม่สามารถยกตัวอย่างคำได้ ครูจะมีคำไปให้นักเรียนลองทาย ได้แก่

- ผลไม้อะไรเอ๋ย มีทั้งสีเขียวบ้าง สีเหลืองบ้าง มีเม็ดข้างใน ส่วนใหญ่ผลไม้ชนิดนี้ถ้ามีสีเหลือง

คนมักรับประทานกับข้าวเหนียวมูล เป็นของหวานที่เป็นที่นิยมของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (มะม่วง)

- ผลไม้อะไรเอ๋ย มีสีขาวเขียว ต้มได้ทั้งน้ำ และกินได้ทั้งเนื้อ น้ำมีสีใส เนื้อมีสีขาว (มะพร้าว)

- ผักอะไรเอ๋ย มีรสชาติเปรี้ยวจัด ลูกกลมสีเขียว มีน้ำเยอะ สามารถต้มเป็นน้ำ และสามารถ

คั้นไปปรุงอาหารก็ได้ (มะนาว)

เป็นต้น

๕. ครูให้นักเรียนเลือกฐานกิจกรรมตามความสนใจ

กิจกรรมที่ ๑ ผูกเขียนสระอะ ลงบนกระดาน

กิจกรรมที่ ๒ จับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรรูปภาพให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ ๓ ทำแผนผังความคิด เรื่องสระอะ โดยคิดคำที่ประกอบด้วยสระอะให้ได้จำนวนคำมากที่สุดลงบนกระดาน

นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติกิจกรรมได้ตามความสนใจของตนเอง โดยใช้เวลา ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทบทวนว่า สระอะ เรียกว่า สระอะ มีเสียงสั้น ใช้เขียนหลังพยัญชนะต้น และยกตัวอย่างคำศัพท์ที่ประกอบด้วยสระอะ หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมแรงด้วยการชมเชย

คาบเรียนที่ ๒

ขั้นนำ

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลงและกติกาในชั้นเรียน

๒. นักเรียนทำกิจกรรม “จับคู่ผ่านป้าย” โดย

- ครูนำบัตรรูปภาพต่อไปนี้ ได้แก่ กระลา กระทะ กระติ กระปิ ตะปู มะลิ ทะเล พัด แปะไว้บนกระดาน

- นักเรียนหยิบบัตรคำศัพท์ที่วางบนพื้นไปแปะใต้รูปภาพให้ตรงกัน

- ครูสอนนักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครูทีละคำ

ขั้นสอน

๑. ครูติดบัตรคำศัพท์และบัตรรูปภาพ (มะละ, พัด) บนกระดาน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำตามครู ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
มะละ	ม	- ละ	มอ - ละ - มะ
	ร	- ละ	รอ - ละ - ระ
พัด	พ	- ละ	พอ - ละ - คอ - พัด

๒. ครูถามนักเรียนว่า คำที่อ่านมีอะไรเหมือนกัน (เสียงอะ)

๓. ครูอธิบายว่า สระอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้หันอากาศ

๔. ครูจำแนกส่วนประกอบของคำบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำไปพร้อมกัน ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	อ่านสะกดคำ
กั ต	ก	- ละ	ด	กอ - ละ - คอ
ตั ต	ต	- ละ	ด	ตอ - ละ - คอ
วั ต	ว	- ละ	ด	วอ - ละ - คอ
ฝั ก	ฝ	- ละ	ก	ฝอ - ละ - กอ
พั น	พ	- ละ	น	พอ - ละ - นอ
ถั ง	ถ	- ละ	ง	ถอ - ละ - งอ

ครูสอนนักเรียนว่าพยัญชนะต้นนั้น เมื่อประสมด้วยสระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็น - - เมื่อมีตัวสะกด และให้นักเรียนฝึกอ่านประสมคำตามครูทีละคำ

๕. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศเมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระอะ ที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระอะ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

- นักเรียนยกตัวอย่างคำสระอะที่มีตัวสะกด คนละ ๑ คำ

- ครูเขียนทบทวนบนกระดานว่า สระอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้หันอากาศ

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. บัตรรูปภาพ

๒. บัตรคำศัพท์

๓. กระดาน

๔. ปากกาไวท์บอร์ด และแปรงลบกระดาน

๕. ใบงานกิจกรรมสระอะ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน

๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกสรุปสาระอะ ที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระอะ ที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึก การสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียน คำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียง คำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจ ใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้า แสดงออกความคิดเห็น มี ส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่น ในการทำงาน (มีความ รับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึก การสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควร ปรับปรุง

แบบบันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน	
สภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	
ปัญหาที่พบ และวิธีการแก้ไขปัญหา	
ข้อเสนอแนะ	

ครูผู้สอน

สระ -ะ

เขียนคำให้ถูกต้อง

๑. ก + ะ + ด =

๒. ป + ะ + น =

๓. ช + ะ + ก =

๔. พ + ะ + ด =

๕. ม + ะ + น =

สระ -ะ

เติมคำสระ -ะ ที่มีตัวสะกด

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

สระ -ะ

เติมคำสระ -ะ ที่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

๑. คุณป้าโดนสุนัขขา

๒. คุณแม่ผ้า

๓. คุณยายเดินขึ้นไปชั้นสอง

๔. ฉันหยิบกรรไกรมากระดาษ

๕. ฉันชอบกินใส่กุ้ง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สระอะ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำสระอะ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สาระการเรียนรู้

- - เรียกว่า สระอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ

- - เรียกว่า เอ ไม่ได้คู่ ถ้าพยัญชนะสระ - - มีตัวสะกด ต้องเปลี่ยนรูปสระเป็น - -

๓. สมรรถนะ

๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร

๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระอะ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้

๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระอะ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนไม่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

คาบเรียนที่ ๑

ขั้นนำ

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลง และกติกาในชั้นเรียน

๒. นักเรียนทำกิจกรรม “ไขหรรษา” โดย

- ครูแจกสายคาดหัวลูกไก่ให้นักเรียนสวมไว้บนหัวประกอบกิจกรรม

- นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วส่งตะกร้าที่บรรจุไข่ไปให้เพื่อนที่อยู่ทางด้านขวามือตามจังหวะเพลง เมื่อ

เพลงหยุดแล้วตะกร้าอยู่ที่ใครให้หยิบไข่ในตะกร้า ๑ ฟอง ตามลำดับจนครบทุกคนในวงกลม

- ครูให้สัญญาณนักเรียนเพื่อเปิดไข่พร้อมกัน

- นักเรียนแต่ละคนเปิดไข่ของตนเองออกมา (ไข่แต่ละฟองจะแตกต่างกันออกไป ไข่บางฟองอาจจะ

เป็นตัวพยัญชนะไทย ไข่บางฟองอาจจะเป็นสระอะ) เมื่อนักเรียนเปิดไข่แล้ว ครูจะให้นักเรียนจับคู่กัน

นักเรียนคนใดที่ได้ตัวพยัญชนะไทย ให้จับคู่กับเพื่อนที่จับได้สระอะ เมื่อได้คู่แล้ว ให้จับคู่กันและฝึกประสมคำจากนั้นผลัดเปลี่ยนคู่กัน

- ครูยกตัวอย่าง เช่น ต กับ สระ - อะ เมื่อรวมกันแล้ว อ่านว่า ตอ - อะ - ตะ เป็นต้น

ขั้นสอน

๑. ครูสุ่มเรียกนักเรียนแต่ละคู่ ให้บอกถึงคำที่ช่วยกันประสมแล้วเมื่อชักครูว่าได้คำอะไรบ้าง จากนั้นครูจดคำที่นักเรียนบอกลงบนกระดาน

๒. ครูเขียนจำแนกพยัญชนะ กับสระอะจากคำที่กำหนด ดังต่อไปนี้ พร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงไปพร้อมกัน ดังเช่น

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
เกะ	ก	เ - อะ	กอ - เออะ - เกะ
เละ	ล	เ - อะ	ลอ - เออะ - เละ
เตะ	ต	เ - อะ	ตอ - เออะ - เตะ
เปะ	ป	เ - อะ	ปอ - เออะ - เปะ
เทะ	ท	เ - อะ	ทอ - เออะ - เทะ

๓. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

- ครูอธิบายว่า “สระอะ มีเสียงสั้น มักเขียนคร่อมพยัญชนะต้น”

๔. ครูแบ่งโต๊ะให้นักเรียนเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ ฝึกเขียนคำสระอะ ลงบนกระดาน

กิจกรรมที่ ๒ จับไขว้ในตะกร้า เพื่อประสมคำระหว่างพยัญชนะต้นกับสระอะให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ ๓ หาคำสระอะ และระบายสีคำที่มีสระอะจากกระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่

นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติกิจกรรมได้ตามความสนใจของตนเอง โดยใช้เวลา ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูเขียนคำสระอะบนกระดาน ดังนี้

เ - อะ ก	เกะ	ก เ - อะ
ต เ - อะ	เ - อะ ต	เตะ
เ - อะ ล	เละ	ล เ - อะ

- ครูให้นักเรียนสังเกตถึงความแตกต่างของตำแหน่งการเขียนที่ถูกต้อง

- ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาช่วยครูวงกลมคำสระอะที่เขียนในตำแหน่งถูกต้อง เมื่อนักเรียนตอบถูก

ครูเสริมแรงด้วยการชมเชย

- ครูทบทวนอีกครั้ง สระอะ มีเสียงสั้น มักเขียนคร่อมพยัญชนะต้นเสมอ

คาบเรียนที่ ๒

ชั้นนำ

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลง และกติกาในชั้นเรียน
๒. ครูเปิดคลิปวิดีโอเพลง เป็ดอาบน้ำ (<https://www.youtube.com/watch?v=X8Exc1ZSnkA>)
ประกอบการสอน โดยมีเนื้อร้องดังต่อไปนี้

♪ เพลงเป็ดอาบน้ำ ♪

ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ เป็ดอาบน้ำในคลอง ตากุ้งแถมอง เพราะในคลองมี หอยปลาปู ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ
เป็ดอาบน้ำในคู ตากุ้งแถมองเพราะในคูมี หอยปลาปู ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ เป็ดอาบน้ำในคลอง ตากุ้งแถมอง
เพราะในคลองมี หอยปลาปู ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ เป็ดอาบน้ำในคู ตากุ้งแถมองเพราะในคูมี หอยปลาปู

๓. ครูให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเนื้อเพลงที่นักเรียนได้ฟัง มีสัตว์ชนิดใดปรากฏในเพลงบ้าง
๔. ครูเขียนคำตอบลงบนกระดาน (เป็ด หอย ปลา ปู)

ชั้นสอน

๑. ครูวาดรูปเป็ดพร้อมเขียนคำศัพท์ คำว่า เป็ด บนกระดาน โดยจำแนกพยัญชนะต้น และสระอะ
- เป็ด คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ป สระ คือ เ - และตัวสะกด คือ ด
- สระ เ - ะ มีตัวสะกด ต้องเปลี่ยนรูปสระเป็น เ - - เสมอ
๒. ครูเขียนคำบนกระดาน พร้อมกับจำแนกส่วนประกอบของคำ จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำไป
พร้อมกัน ดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	อ่านสะกดคำ
เป็ด	ป	เ - ะ	ด	ปอ - เอะ - ดอ
เขิน	ข	เ - ะ	น	ขอ - เอะ - นอ
เข็ด	ช	เ - ะ	ด	ขอ - เอะ - ดอ
เลืบ	ล	เ - ะ	บ	ลอ - เอะ - บอ
เด็ก	ด	เ - ะ	ก	ดอ - เอะ - กอ
เย็บ	ย	เ - ะ	บ	ยอ - เอะ - บอ

๓. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ เปลี่ยนรูปเป็น เ - - เมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอะ ที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอะ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม

- นักเรียนยกตัวอย่างคำสระเอะ ที่มีตัวสะกดเป็นรายบุคคล
- ครูเขียนทบทวนบนกระดานว่า สระ เ - ะ มีตัวสะกด ต้องเปลี่ยนรูปสระเป็น เ - - เสมอ

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. ไขโก๊พลาสติก
๒. กระดาษข้อความพยัญชนะไทย และสระเอะ (บรรจุไว้ในไข)
๓. กระดาน
๔. ปากกาไวท์บอร์ด และแปรงลบกระดาน
๕. กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่ ขนาด ๑๐๐ ปอนด์
๖. ใบงานกิจกรรมสระเอะ มีตัวสะกด ๓ ระดับ
๗. คลิปวิดีโอเพลงประกอบการสอน เพลง เบ็ดอานน้ำ
(<https://www.youtube.com/watch?v=X8Exc1ZSnkA>)

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน
๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกอุปสรรคอะไรที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระอะ ที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

[illegible]

สระ เ-ะ

เขียนคำให้ถูกต้อง

๑. ก + เ-ะ + ป = _____

๒. ข + เ-ะ + น = _____

๓. ช + เ-ะ + ด = _____

๔. ต + เ-ะ + ก = _____

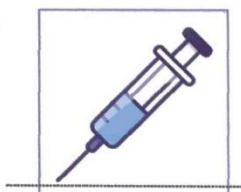
๕. ป + เ-ะ + ต = _____

สระ เ-ะ

เติมคำสระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

๑.

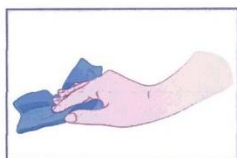
๒.

๓.

๔.

๕.

สระ เ-ะ

เติมคำสระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

๑. วันนี้อากาศ.....สบาย

๒. คุณย่านั่ง.....ผ้าอยู่ที่เก้าอี้

๓. คุณแม่.....กระจกอยู่หน้าบ้าน

๔. คุณลุง.....ขาเพราะโดนสุนัขกัด

๕. คุณอาบอกให้ฉัน.....ของให้เรียบร้อย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓. เรื่อง สระแอะ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำสระแอะ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สารการเรียนรู้

แ - อะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนสระ - อะ เป็น แ - - (ไม่ได้คู่)

เขียนไวยกรณ์ขณะต้น และเขียนตัวสะกดตามหลังพยัญชนะต้น

๓. สมรรถนะ

๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร

๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระแอะ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้

๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระแอะ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระแอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

คาบเรียนที่ ๑

ขั้นนำ

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลง และกติกาในชั้นเรียน

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนเล่นเกมแอะกะหล่ำปลี โดยให้นักเรียนเป็นวงกลม จากนั้นครูจะเปิดเพลง ๑ เพลง และเมื่อเพลงหยุด นักเรียนคนที่กำลังถือกะหล่ำปลีอยู่นั้น จะต้องแอะกะหล่ำปลีออกมา ๑ กลีบ โดยในแต่ละกลีบจะมีคำสระแอะซ่อนอยู่ นักเรียนคนใดอ่านคำที่ตนเองได้ถูกต้อง ครูแจกสติ๊กเกอร์ ๑ ดวง ใช้เวลาดำเนินกิจกรรมประมาณ ๑๐ นาที

๒. ครูเขียนคำที่นักเรียนแอะออกมาจากกะหล่ำปลีบนกระดาน

๓. ครูเขียนจำแนกพยัญชนะ กับสระแอะจากคำที่กำหนด ดังต่อไปนี้พร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงไปพร้อมกัน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
แอะ	ก	แ - อะ	กอ - แอะ - แอะ
แอะ	ล	แ - อะ	ลอ - แอะ - แอะ
แอะ	ด	แ - อะ	ดอ - แอะ - แอะ
แอะ	ป	แ - อะ	ปอ - แอะ - แอะ
แอะ	ท	แ - อะ	ทอ - แอะ - แอะ
แอะ	ว	แ - อะ	วอ - แอะ - แอะ
แอะ	ง	แ - อะ	งอ - แอะ - แอะ

๓. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระแอะ เปลี่ยนรูปเป็น แ" เมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระแอะ ที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระแอะ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระแอะ มีตัวสะกด หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. กระดาษปฏิกิริยาตาช

๒. เพลง ๑ เพลง

๓. กระดานไวท์บอร์ด

๔. ปากกาไวท์บอร์ด และแปรงลบกระดาน

๕. ใบงานกิจกรรมสระแอะ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน

๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกรูปสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระแอะ ที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

แบบบันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน	
สภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	
ปัญหาที่พบ และวิธีการแก้ไข	
ข้อเสนอแนะ	

.....
ครูผู้สอน

คำชี้แจง

๑. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามหัวข้อที่ระบุไว้ พร้อมทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามจริง

๒. เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี

คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้

คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

[illegible]

สระ แ-ะ

เขียนคำให้ถูกต้อง

๑. กร + แ-ะ + น = _____

๒. ข + แ-ะ + ง = _____

๓. พ + แ-ะ + ค = _____

๔. ไ + พ + ช + แ-ะ + ก = _____

๕. ช + ิ + ก + ช + แ-ะ + ก = _____

สระ แ-ะ

เติมคำสระ แ-ะ ที่มีตัวสะกด

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

.....

๔.

.....

.....

๕.

.....

.....

สระ แ-ะ

เติมคำสระ แ -ะ ที่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

๑. คุณป้านั่งรถ _____ ไปโรงพยาบาล

๒. ฉันไม่ชอบกินแครอท เพราะมัน _____

๓. คุณพ่อใช้ _____ จุดตะเกียง

๔. ที่หลังบ้านฉันมี _____ น้ำขนาดใหญ่

๕. คุณแม่ซื้อน้ำ ๒ _____ จากร้านค้า

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔. เรื่อง ทบทวนสระอะ สระเอะ และสระแอะ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำที่ใช้สระอะ สระเอะ และสระแอะ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สาระการเรียนรู้

๒.๑) - อะ เรียกว่า สระอะ มีเสียงสั้น ใช้เขียนหลังพยัญชนะต้น

เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็น - ไม้หันอากาศ

๒.๒) - เอ เรียกว่า สระเอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ

เ- - เรียกว่า เอ ไม้ไต่คู้ ถ้าพยัญชนะประสมสระ - เอ - มีตัวสะกด ต้องเปลี่ยนรูปสระเป็น เ- -

๒.๓) แ- - เรียกว่า สระแอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ

เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดตามหลังพยัญชนะต้น

๓. สมรรถนะ

๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร

๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระอะ สระเอะ สระแอะที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระอะ สระเอะ สระแอะ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่
 - กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ สระเอะ สระแอะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
 - กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
 - กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง
 ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน
- ### ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)
๑. นักเรียนไม่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
 ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เช็คชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน
๒. ครูกล่าวย้อนถึงสระที่เรียนด้วยกัน เพื่อทบทวนความจำของนักเรียนว่ายังจำได้หรือไม่ เรียนสระใดกันไป แล้วบ้าง และแต่ละลักษณะของสระที่ครูสอนนั้น มีลักษณะอย่างไร โดยครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมาตอบหน้าห้องเรียน หากนักเรียนคนใดตอบได้ถูกต้อง ครูแจกลูกโป่งเพื่อเสริมกำลังใจ (สระอะ สระเอะ สระแอะแบบมีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด)
๓. ครูเขียนบนกระดานถึงสระเปลี่ยนรูปที่ครูสอนนักเรียนไปแล้วเมื่อคาบก่อน ๆ หน้านี้

ขั้นสอน

๑. ครูมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ คือ โยนห่วงประสมสระ โดย ครูจะมีขวดวางไว้บนพื้นหลาย ๆ ขวด แต่ละขวดจะมีสระที่ครูเคยสอนไปในคาบก่อนหน้า ได้แก่ สระอะ สระเอะ สระแอะแบบมีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด ติดอยู่ตามขวด จากนั้นให้นักเรียนเข้าแถวเพื่อโยนห่วงครอบขวด นักเรียนคนใดที่โยนห่วงครอบปากขวด จะได้สระ ๑ สระ จากนั้นให้เดินมาหาครู พร้อมกับเลือกพยัญชนะไทยบนโต๊ะครูมาประสมกับสระที่ได้ ให้ถูกต้อง โดยใช้เวลาประมาณ ๕ นาที

๒. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ สระเอะ สระแอะเมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระอะ สระเอะ สระแอะ ที่มีตัวสะกด หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. ขวดย่นักเรียนขนาด ประมาณ ๑๐ ขวดย่น

๒. กระดาษข้อความสระอะ เอะ แอะ

๓. ห่วงขนาดเล็ก

๔. ใบงานกิจกรรมมอบทวนสระอะ เอะ แอะ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน

๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกรูปสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึก การสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระอะ สระเอะ สระแอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจ ใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึก การสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรม ของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควร ปรับปรุง

แบบบันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน	
สภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	
ปัญหาที่พบ และวิธีการแก้ไข	
ข้อเสนอแนะ	

.....
ครูผู้สอน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕. เรื่อง สระเอาะ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำที่ใช้สระเอาะ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สารการเรียนรู้

สระ เ - าะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนสระ เ - าะ เป็น - ือ เขียนไม่ได้คู่ไว้บนพยัญชนะต้น ตามด้วย - ือ และเขียนตัวสะกดตามหลัง - ือ เช่น ลือก นือค เป็นต้น

๓. สมรรถนะ

๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร
๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระเอาะ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระเอาะ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเอาะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความ

สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

คาบเรียนที่ ๑

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน

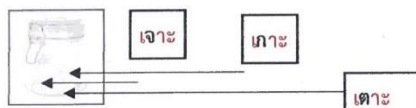
๒. ครูเขียน สระ - าะ บนกระดาน

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม จับฉลากคำสระเอาะที่อยู่ในขวดโหล

โดยภายในขวดโหลจะประกอบไปด้วยคำที่ประสมด้วยสระเอาะ ยกตัวอย่างเช่น เกาะ เคาะ เลาะ เพาะ เจาะ

เตาะ เป็นต้น ขึ้นมา คนละ ๑ คำ และอ่านให้ถูกต้อง

๒. ครูนำคำที่นักเรียนอ่านออกเสียง เขียนบนกระดาน

๓. ครูเขียนจำแนกพยัญชนะ กับสระเอาะจากคำที่กำหนด

ดังต่อไปนี้พร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงไปพร้อมกัน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
เกาะ	ก	- าะ	กอ - เอาะ - เกาะ
เคาะ	ค	- าะ	คอ - เอาะ - เคาะ
เจาะ	จ	- าะ	จอ - เอาะ - เจาะ

เลาะ	ล	เ - าะ	ลอ - เอาะ - เลาะ
เบาะ	บ	เ - าะ	บอ - เอาะ - เบาะ
เงาะ	ง	เ - าะ	งอ - เอาะ - เงาะ
เพาะ	พ	เ - าะ	พอ - เอาะ - เพาะ
เราะ	ร	เ - าะ	รอ - เอาะ - เราะ

๔. ครูแบ่งโต๊ะให้นักเรียนเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ ให้ฝึกเขียนสระเอาะ ลงบนกระดานไวท์บอร์ด

กิจกรรมที่ ๒ ทำเงาะจากงานกระดาษ และกระดาษสี

กิจกรรมที่ ๓ ระบายสีเงาะ จากแบบที่กำหนด

โดยแต่ละกิจกรรมนักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติได้ตามความสนใจของตนเองครูจะให้เวลาปฏิบัติ

กิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที จากนั้นเรียกรวมหน้าห้องเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร

และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเอาะรายบุคคล คนละ ๑ คำ หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง

ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

คาบเรียนที่ ๒

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน

๒. ครูบอกกับนักเรียนว่า คาบเรียนก่อน เราเรียนสระเอาะกันไปแล้ว ในคาบเรียนนี้

สระเอาะที่เราเคยเรียนกันไปจะ แปลงร่างเป็นสระเอาะแบบใหม่ เมื่อมีตัวสะกด

ครูอยากให้นักเรียนตั้งใจดูและฟังกันให้ดี

ขั้นสอน

๑. ครูเขียนคำสระเอาะบนกระดาน

ยกตัวอย่างเช่น คำว่า เลาะ คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ล และสระ คือ เ - าะ

คำว่า เาะ คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ข และสระ คือ เ - าะ

แต่เมื่อใดก็ตามคำที่ประสมด้วยสระเอาะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น - ่อ -

ยกตัวอย่างเช่น ล้อ ก คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ล สระ คือ เ - าะ และตัวสะกด คือ ก เป็นต้น

๒. ครูสอนวิธีการเปลี่ยนรูปของสระเอาะ เมื่อมีตัวสะกดบนกระดาน ดังต่อไปนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	อ่านสะกดคำ
ลือ ก	ล	- าะ	ก	ลอ - ะ - อก
ชือ ก	ช	- าะ	ก	ชอ - ะ - อก
ฟือ ก ช	ฟ	- าะ	ก	ฟอ - ะ - อก
ชือ ต	ช	- าะ	ต	ชอ - ะ - ตอ

๓. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอาะ เปลี่ยนรูปเป็น ือ เมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอาะ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเอาะ มีตัวสะกด หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. ขวดโหลขนาดใหญ่
๒. กระดาษข้อความคำสระเอาะ (บรรจุไว้ในขวดโหล)
๓. จานกระดาษ (ประดิษฐ์เงาะ)
๔. กระดาษสี (ประดิษฐ์เงาะ)
๕. รูปเงาะ (สำหรับระบายสี)
๖. ใบงานกิจกรรมสระเอะ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน
๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกรูปสระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเอาะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

สระ เ-าะ

เขียนคำให้ถูกต้อง

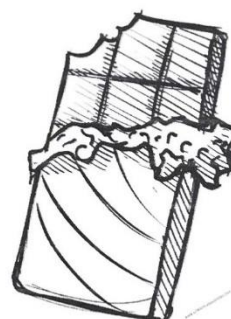
๑. ช + เ-าะ + ก = _____

๒. ช + เ-าะ + ต = _____

๓. ล + เ-าะ + ก = _____

๔. ล + เ-าะ + ก + ก + เ-ะ + ต

= _____

๕. ช + เ-าะ + ก + ก + โ + ล + แ-ะ + ต

= _____

สระ -าะ

เติมคำสระ -าะ ที่มีตัวสะกด

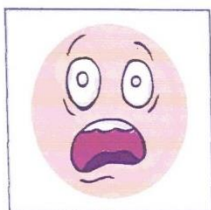
๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

โกแลต

สระ เ-าะ

เติมคำสระ เ-าะ ที่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

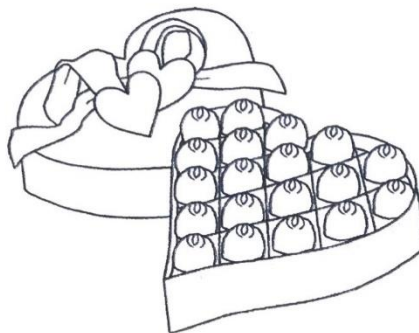
๑. ฉันชอบกินนมรส โกแลต
.....

๒. เพื่อนบ้านของฉันโดนไฟ
.....

๓. แม่ ประตู่บ้านก่อนออกไปตลาด

๔. คุณป้า หมดสติหันที่เมื่อได้รับฟังข่าวร้าย

๕. คุณแม่มีสร้อยคอ รูปหัวใจ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖. เรื่อง สระเออ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำที่ใช้สระเออ ที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สารการเรียนรู้

- อ เรียกว่า สระ เออ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ เช่น เจอ เธอ เออ เป็นต้น
- ถ้าพยัญชนะประสมสระ - อ มีตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระ - อ เป็น เ -

๓. สมรรถนะ

- ๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร
- ๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
- ๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- ๑. นักเรียนบอกรูปสระเออ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
- ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระเออ ที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

- ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
- แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออ ที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเออ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความ

สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน

๒. ครูเขียน สระ - อ บนกระดาน

ขั้นสอน

๑. ครูมีแผ่นพยัญชนะไทย วางกระจายอยู่บนพื้น จากนั้นครูจะสุ่มเรียกนักเรียนออกมาหยิบ

พยัญชนะไทยที่ ๑ ตัว ประสมกับสระ - อ ที่อยู่บนกระดาน ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนหยิบ ตัวพยัญชนะ ก.

ก็จะต้องฝึกอ่านออกเสียง ก ตามด้วยสระ เออ อ่านว่า เกอ ให้ถูกต้อง เป็นต้น ปฏิบัติเช่นนี้จนครบทั้งห้อง

ในขณะที่เพื่อน ๆ กำลังฝึกประสมคำ เพื่อน ๆ ในห้องต้องช่วยกันฟังให้ดี

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องว่าเพื่อนของตนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

๒. ครูเขียนจำแนกพยัญชนะ กับสระเออจากคำที่กำหนด ดังต่อไปนี้

พร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงไปพร้อมกัน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านสะกดคำ
เกอ	ก	- อ	ก - เออ - เกอ
เจอ	จ	- อ	จ - เออ - เจอ

เบอ	บ	เ - อ	บอ - เออ - เบอ
เรอ	ธ	เ - อ	ธอ - เออ - เรอ
เยอ	ย	เ - อ	ยอ - เออ - เยอ

๓. ครูแบ่งโต๊ะให้นักเรียนเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ ให้ฝึกเขียนสระเอะ ลงบนกระดานไวท์บอร์ด

กิจกรรมที่ ๒ ให้จับคู่แล้วฝึกประสมคำ นำพยัญชนะต้น กับ สระเออ

มาประสมคำแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ ๓ ฝึกแต่งประโยคจากคำที่ประสมด้วยสระเออ เช่น ฉันทะเจอ เป็นต้น

โดยแต่ละกิจกรรมนักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติได้ตามความสนใจของตนเอง

ครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที จากนั้นเรียกรวมหน้าห้องเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเออ หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

คาบเรียนที่ ๒

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน

๒. ครูบอกกับนักเรียนว่า คาบเรียนก่อน เราเรียนสระเออกันไปแล้ว ในคาบเรียนนี้

สระเออที่เราเคยเรียนกันไปจะ แปลงร่างเป็นสระเออแบบใหม่ เมื่อมีตัวสะกด

ครูอยากให้นักเรียนตั้งใจดูและฟังกันให้ดี

ขั้นสอน

๑. ครูเขียนคำสระเออบนกระดาน

ยกตัวอย่างเช่น คำว่า เรอ คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ธ และสระ คือ เ - อ

คำว่า เจอ คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ จ และสระ คือ เ - อ

แต่เมื่อใดก็ตามคำที่ประสมด้วยสระเออ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น เ -

ยกตัวอย่างเช่น เ ติน คำนี้ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น คือ ต สระคือ เ - อ และตัวสะกด คือ ด เป็นต้น

๒. ครูสอนวิธีการเปลี่ยนรูปของสระเออ เมื่อมีตัวสะกดบนกระดาน ดังต่อไปนี้

คำ พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด อ่านสะกดคำ

เดิน	ด	เ - อ	น	ดอ - เออ - นอ
เขิน	ข	เ - อ	น	ขอ - เออ - นอ
เต็ม	ต	เ - อ	ม	ดอ - เออ - มอ
เปิด	ป	เ - อ	ด	ปอ - เออ - ดอ
เชิด	ช	เ - อ	ด	ดอ - เออ - ดอ

๓. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระเออ เปลี่ยนรูปเป็น เ - เมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเออ ที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเออ ที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเออ มีตัวสะกด หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว
๒. บัตรรูปภาพสระเออ มีตัวสะกด
๓. กระดานไวท์บอร์ด
๔. ปากกาไวท์บอร์ด และแปรงลบกระดาน
๕. ใบงานกิจกรรมสระเออ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน
๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกรูปสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระเออ ที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนได้เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

แบบบันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน	
สภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	
ปัญหาที่พบ และวิธีการแก้ไข	
ข้อเสนอแนะ	

.....
ครูผู้สอน

[illegible]

สระ เ-อ

เขียนคำให้ถูกต้อง

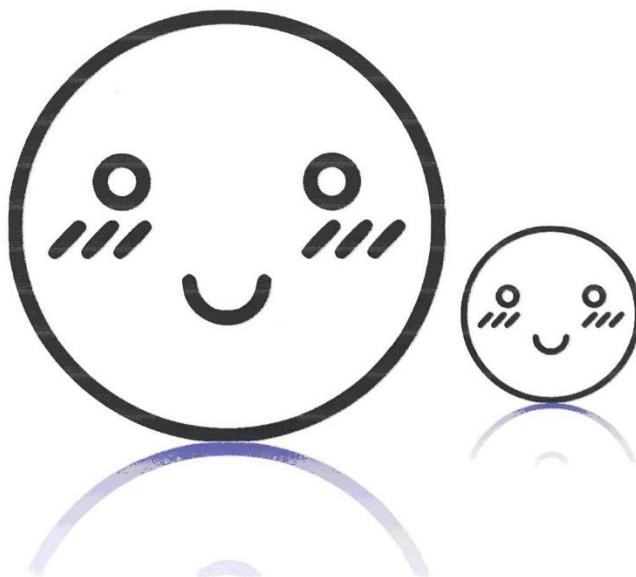
๑. ก + เ-อ + ด = _____

๒. ข + เ-อ + น = _____

๓. ด + เ-อ + น = _____

๔. ป + เ-อ + ด = _____

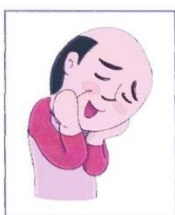
๕. น + เ-อ + น = _____

สระ เ-อ

เติมคำสระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

๑.

.....

.....

๒.

.....

.....

๓.

.....

.....

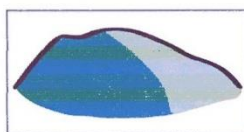
๔.

.....

.....

๕.

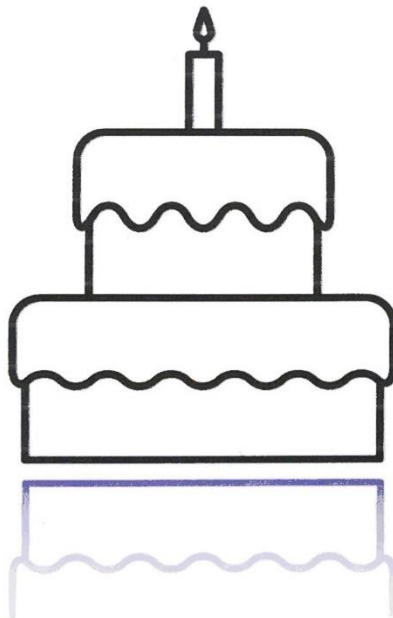
.....

.....

สระ เ-อ

เติมคำสระ เ-อ ที่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

๑. คุณแม่ซื้อเค้กมาฉลองวัน.....ให้น้อง
๒. ฉัน.....ไปตามคุณพ่อมาทานข้าว
๓. น้องรู้สึก.....เมื่อถูกชมว่าน่ารัก
๔. หมู่บ้านข้างหน้า มี.....เขาค่อนข้างเยอะ
๕. คุณพ่อ.....ชวนน้ำอัดลมให้พี่ชาย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

โครงการหลักสูตรนานาชาติ

วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ระดับชั้น Year ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗. เรื่อง ทบพวนสระเอาะ สระเออ

เวลา ๒ คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

ตัวชี้วัด ป. ๑/๑, ป. ๑/๒, ป. ๑/๓

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๑. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

นักเรียนอ่าน เขียน คำที่ใช้สระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกด และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๒. สาระการเรียนรู้

๒.๑) สระ - ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนสระ - ะ เป็น - ่อ - เขียนไม่ได้คู่ไว้บนพยัญชนะต้น ตามด้วย - ่อ และเขียนตัวสะกดตามหลัง - ่อ - เช่น ลือก น็อค เป็นต้น

๒.๒) - ่อ เรียกว่า สระ เออ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ เช่น เจอ เธอ เออ เป็นต้น

ถ้าพยัญชนะประสมสระ - ่อ มีตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระ - ่อ เป็น - ือ - เช่น เกอ + น = เกิน, เมอ + น = เมิน, เตอ + น = เติน, เตอ + ม = เต็ม เป็นต้น

๓. สมรรถนะ

๑. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการสื่อสาร

๒. นักเรียนเกิดทักษะความสามารถในการคิด

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)

๒. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระเอาะ และสระเออที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระเอาะ และสระเออที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่
 - กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
 - กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเอาะ และสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน
๒. ครูมีลูกปิงปองในกล่อง จำนวน ๑๑ ลูก ที่ลูกปิงปองครูได้แปะคำศัพท์ที่เคยสอนไปแล้ว ทั้งแบบไม่มีตัวสะกด และแบบมีตัวสะกด จากนั้นครูหยิบลูกปิงปองขึ้นมา แล้วถามนักเรียนว่า ใครตอบได้บ้างว่า ลูกปิงปองที่ครูกำลังถืออยู่นี้ คือคำที่ประสมด้วยสระใด หากนักเรียนตอบถูก ครูให้สติ๊กเกอร์ ๑ ดวง

ขั้นสอน

๑. ครูขึ้นกระดาน สระเอาะ และทบทวนคำศัพท์ สระเอาะ แบบไม่มีตัวสะกด ได้แก่ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เป็นต้น จากนั้นทบทวนคำศัพท์ สระเอาะ แบบมีตัวสะกด เมื่อสระเอาะมีตัวสะกด จะเปลี่ยนสระ - ะ เป็น - ่อ - เขียนไม่ได้คู่ไว้บนพยัญชนะต้น ตามด้วย - ่อ และเขียนตัวสะกดตามหลัง - ่อ - เช่น ลี๊อก นี๊อก เป็นต้น *ครูใช้สีดำ แทนพยัญชนะต้นและตัวสะกด ส่วนสีแดง ใช้แทนสระ เปลี่ยนรูป
๒. จากนั้นครูอธิบายถึง สระเออ แบบไม่มีตัวสะกด ได้แก่ เกอ เซอ เตอ เปอ เลอ เป็นต้น จากนั้นทบทวน คำศัพท์ สระเออ แบบมีตัวสะกด ถ้าพยัญชนะประสมสระเออ มีตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระ - ่อ เป็น - ือ -

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

๑. นักเรียนบอกรูปสระเอาะ และสระเออที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกดได้
๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำสระเอาะ และสระเออที่มีความหมายได้

ด้านทักษะ (Skill)

๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มง่าย : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

กลุ่มกลาง : นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่

กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กลุ่มยาก : นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้

ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเอาะ และสระเออ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

ด้านคุณลักษณะ (Characteristic)

๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน)
๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)

๖. การออกแบบกิจกรรม

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชื้อชื่อ สร้างกฎกติกาในห้องเรียน

๒. ครูมีลูกปิงปองในกล่อง จำนวน ๑๑ ลูก ที่ลูกปิงปองครูได้แปะคำศัพท์ที่เคยสอนไปแล้ว ทั้งแบบไม่มีตัวสะกด และแบบมีตัวสะกด จากนั้นครูหยิบลูกปิงปองขึ้นมา แล้วถามนักเรียนว่า ใครตอบได้บ้างว่า ลูกปิงปองที่ครูกำลังถืออยู่นี้

คือคำที่ประสมด้วยสระใด หากนักเรียนตอบถูก ครูให้สติ๊กเกอร์ ๑ ดวง

ขั้นสอน

๑. ครูขึ้นกระดาน สระเอาะ และทบทวนคำศัพท์ สระเอาะ แบบไม่มีตัวสะกด ได้แก่ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เาะ เป็นต้น จากนั้นทบทวนคำศัพท์ สระเอาะ แบบมีตัวสะกด เมื่อสระเอาะมีตัวสะกด จะเปลี่ยนสระ เ - าะ เป็น - ือ - เขียนไม่ได้คู่ไว้บนพยัญชนะต้น ตามด้วย - อ และเขียนตัวสะกดตามหลัง - ือ - เช่น ลือก นือค เป็นต้น *ครูใช้สีดำ ทนพยัญชนะต้นและตัวสะกด ส่วนสีแดง ใช้แทนสระ เปลี่ยนรูป
๒. จากนั้นครูอธิบายถึง สระเออ แบบไม่มีตัวสะกด ได้แก่ เกอ เซอ เซอ เตอ เปอ เลอ เป็นต้น จากนั้นทบทวนคำศัพท์ สระเออ แบบมีตัวสะกด ถ้าพยัญชนะประสมสระเออ มีตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระ เ - ือ เป็น - ือ -

ยกตัวอย่างเช่น เกอ + น = เกิน, เมอ + น = เมิน, เดอ + น = เดีน, เดอ + ม = เติม เป็นต้น

*ครูใช้สีดำ แทนพยัญชนะต้นและตัวสะกด ส่วนสีแดง ใช้แทนสระ เปลี่ยนรูป

๓. ครูแบ่งฐานกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กลุ่มง่าย

นักเรียนฝึกเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอาะ และสระเออเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด

กิจกรรมที่ ๒ กลุ่มกลาง

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้รูปภาพที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๓ กลุ่มยาก

นักเรียนเติมคำที่ใช้สระเอาะ และสระเออที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์

แต่ละฐานกิจกรรมครูจะให้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประมาณ ๑๕ นาที

ขั้นสรุป

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คาบเรียนนี้ได้เรียนรู้อะไร และช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเอาะ และสระเออ ที่มีตัวสะกด หากนักเรียนตอบได้ถูกต้อง ครูจะเสริมกำลังใจด้วยการชมเชย

๗. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งการเรียนรู้

๑. ลูกปิงปอง ประมาณ ๑๑ ขวด

๒. บัตรคำศัพท์

๓. ใบงานกิจกรรมทบทวนสระเอาะ และเออ มีตัวสะกด ๓ ระดับ

๘. การประเมินผล (ประเมินผลตามระดับความสามารถของนักเรียน)

๑. การตรวจใบงาน

๒. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน

๙. การออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์
ด้านความรู้ (Knowledge) ๑. นักเรียนบอกรูปสระเออะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ ๒. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้สระเออะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
ด้านทักษะ (Skill) ๑. นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนอ่านออกเสียงคำสระเออะ และสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจน	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ ๖๐
ด้านคุณลักษณะ (Characteristic) ๑. นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (กล้าแสดงออกความคิดเห็น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน) ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (มีความรับผิดชอบ)	การสังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียน	คะแนน ๒ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ดี คะแนน ๑ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ พอใช้ คะแนน ๐ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ระดับ ควรปรับปรุง

ภาคผนวก ง
ตารางค่า IOC

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของคำศัพท์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้จำแนกเป็นรายข้อ

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระอะ			
นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง	๑. ก + อะ + ค = กัด	1.00	ใช้ได้
	๒. ข + อะ + น = ข้น	1.00	ใช้ได้
	๓. ช + อะ + ก = ชัก	1.00	ใช้ได้
	๔. พ + อะ + ต = พัด	1.00	ใช้ได้
	๕. ม + อะ + น = มั่น	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนคำสระอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง	๑. วัด	1.00	ใช้ได้
	๒. ฟัน	1.00	ใช้ได้
	๓. ตัด	1.00	ใช้ได้
	๔. ถัง	1.00	ใช้ได้
	๕. ถัง	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์	๑. คุณป้าโดนสุนัข...กัด...ขา	0.67	ใช้ได้
	๒. คุณแม่...ซัก...ผ้า	0.67	ใช้ได้
	๓. คุณยายเดินขึ้น...บันได...ไปชั้นสอง	1.00	ใช้ได้
	๔. ฉันหยิบกรรไกรมา...ตัด...กระดาษ	0.67	ใช้ได้
	๕. ฉันชอบกิน...ผัก...ใส่ก๋วย	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระเอะ			
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง	๑. ก + เอะ + บ = เก็บ ๒. ข + เอะ + น = เข็น ๓. ช + เอะ + ต = เช็ด ๔. ด + เอะ + ก = เต็ก ๕. ป + เอะ + ด = เป็ด	1.00 1.00 1.00 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง	๑. เข็ม ๒. เห็ด ๓. แสบ ๔. เช็ด ๕. เป็ด	1.00 1.00 1.00 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนเต็มคำสระเอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์	๑. วันนี้อากาศ...เย็น...สบาย ๒. คุณย่นั่ง...เข็บ...ผ้าอยู่ที่เก้าอี้ ๓. คุณแม่...เช็ด...กระจกอยู่หน้าบ้าน ๔. คุณลุง...แสบ...ขาเพราะโดนสุนัขกัด ๕. คุณอาบอกให้ฉัน...เก็บ...ของให้เรียบร้อย	1.00 1.00 0.67 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	คำดัชนี ความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระแอะ			
นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง	๑. กร + แ-ะ + น = แกรีน ๒. ข + แ-ะ + ง = แข็ง ๓. พ + แ-ะ + ค = แพ็ค ๔. ไ + ฟ + ข + แ-ะ + ค = ไฟแช็ค ๕. ช + ก + ข + แ-ะ + ก = ชิกแซ็ก	0.67 1.00 1.00 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนคำสระแอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง	๑. แกรีน ๒. ไฟแช็ค ๓. แท็กซี่ ๔. น้ำแข็ง ๕. ชิกแซ็ก	1.00 1.00 1.00 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระแอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์	๑. คุณป้าโบกรถ...แท็กซี่...ไปโรงพยาบาล ๒. ฉันไม่ชอบกินแครอท เพราะมัน...แข็ง... ๓. คุณพ่อใช้...ไฟแช็ค...จุดตะเกียง ๔. ที่หลังบ้านฉันมี...แท็งก์...น้ำขนาดใหญ่ ๕. คุณแม่ซื้อน้ำดื่ม จำนวน ๒ ...แพ็ค...	0.67 0.67 1.00 1.00 1.00	ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้ ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	คำศัพท์	คำดัชนี ความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทบทวนสระอะ เอะ แอะ			
นักเรียนสามารถ	๑. ต + ะ + ต = ตัด	1.00	ใช้ได้
เขียนคำสระอะ เอะ	๒. ล + ะ + ง = ลัง	1.00	ใช้ได้
แอะ ที่มีตัวสะกดได้	๓. ข + ะ + ม = เข้ม	1.00	ใช้ได้
ถูกต้อง	๔. ต + ะ + ก = เด็ก	1.00	ใช้ได้
	๕. กร + แะ + น = แกรีน	1.00	ใช้ได้
	๖. ข + แะ + ง = แข็ง	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถ	 ๑. พัด ๒. กิ้งก่า ๓. เป็ด ๔. เก็บ ๕. แท็กซี่ ๖. แข็ง	1.00	ใช้ได้
เขียนคำสระอะ เอะ		1.00	ใช้ได้
แอะ ที่มีตัวสะกดจาก		1.00	ใช้ได้
รูปภาพที่กำหนดได้		1.00	ใช้ได้
ถูกต้อง		1.00	ใช้ได้
		1.00	ใช้ได้
		1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถ	๑. หนู...กิด...กระเป๋าของคุณน่าจนขาดวิน	0.67	ใช้ได้
เขียนเต็มคำสระอะ	๒. คุณครูหยิบกรรไกรมา...ดัด...กระดาศ	0.67	ใช้ได้
เอะ แอะที่มีตัวสะกด	๓. ฉันทำน้ำหก จึงต้องรีบ...เช็ด...ให้แห้ง	0.67	ใช้ได้
ลงในช่องว่างให้	๔. ที่บ้านคุณตาเลี้ยง...เป็ด...สีขาวอยู่ใน	0.67	ใช้ได้
ใจความสมบูรณ์	๕. คุณแม่ไปกรณ...แท็กซี่...ไปโรงพยาบาล	0.67	ใช้ได้
	๖. คุณลุงใช้...ไฟแช็ค...จุดตะเกียง	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระเอะ			
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอะที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง	๑. ช + เ-าะ + ก = ช็อก	1.00	ใช้ได้
	๒. ช + เ-าะ + ต = ช็อต	0.67	ใช้ได้
	๓. ล + เ-าะ + ก = ล็อก	1.00	ใช้ได้
	๔. ล + เ-าะ + ก + ก + เ-ะ + ต = ล็อกเกต	1.00	ใช้ได้
	๕. ช + เ-าะ + ก + ก + โ + ล + แะ + ต = ช็อกโกแลต	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเอะที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง	๑. ล็อก	0.67	ใช้ได้
	๒. ช็อต	0.67	ใช้ได้
	๓. ล็อก	0.67	ใช้ได้
	๔. ล็อกเกต	1.00	ใช้ได้
	๕. ช็อกโกแลต	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเอะที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์	๑. ฉันชอบกินนมรส...ช็อก...โกแลต	1.00	ใช้ได้
	๒. เพื่อนบ้านของฉันโดนไฟ...ช็อต...	1.00	ใช้ได้
	๓. แม่...ล็อก...ประตูบ้านก่อนออกไปตลาด	0.67	ใช้ได้
	๔. คุณป้า...ช็อก.....หมดสติทันทีเมื่อได้รับฟังข่าวร้าย	1.00	ใช้ได้
	๕. คุณแม่มีสร้อยคอ...ล็อกเกต...รูปหัวใจ	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระเออ			
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง	๑. ก + เอ + ต = เกิด	1.00	ใช้ได้
	๒. ข + เอ + น = เชน	0.67	ใช้ได้
	๓. ด + เอ + น = เदन	1.00	ใช้ได้
	๔. ป + เอ + ต = เป็ด	1.00	ใช้ได้
	๕. น + เอ + น = เนิน	0.67	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนคำสระเออที่มีตัวสะกดจากรูปภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง	๑. เชน	0.67	ใช้ได้
	๒. เกิด	1.00	ใช้ได้
	๓. เदन	1.00	ใช้ได้
	๔. เป็ด	1.00	ใช้ได้
	๕. เนิน	0.67	ใช้ได้
นักเรียนสามารถเขียนเติมคำสระเออที่มีตัวสะกดลงในช่องว่างให้ใจความสมบูรณ์	๑. คุณแม่ซื้อเค้กมาฉลองวัน...เกิด...ให้น้อง	1.00	ใช้ได้
	๒. ฉัน...เดิน...ไปตามคุณพ่อมาทานข้าว	0.67	ใช้ได้
	๓. น้องรู้สึก...เชน...เมื่อถูกขมว่าน่ารัก	0.67	ใช้ได้
	๔. หมู่บ้านข้างหน้า มี...เนิน...เขาค่อนข้างเยอะ	0.67	ใช้ได้
	๕. คุณพ่อ...เปิด...ขวดน้ำอัดลมให้พี่ชาย	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ทบทวนสระเอะ เออ			
นักเรียนสามารถ	๑. ล + -ะ + ก = ลือก	0.67	ใช้ได้
เขียนคำสระเอะ	๒. ช + -ะ + ก = ชือก	0.67	ใช้ได้
เออที่มีตัวสะกดได้	๓. ช + -ะ + ต = ชือต	1.00	ใช้ได้
ถูกต้อง	๔. ป + -ะ + ต = เป็ด	1.00	ใช้ได้
	๕. ด + -ะ + น = เदन	1.00	ใช้ได้
	๖. น + -ะ + น = เนิน	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถ	๑. ชือก	0.67	ใช้ได้
เขียนคำสระเอะ	๒. ชือต	1.00	ใช้ได้
เออที่มีตัวสะกดจาก	๓. ลือก	0.67	ใช้ได้
รูปภาพที่กำหนดได้	๔. เป็ด	1.00	ใช้ได้
ถูกต้อง	๕. เदन	1.00	ใช้ได้
	๖. เนิน	1.00	ใช้ได้
นักเรียนสามารถ	๑. คุณป้า...ลือก...ประตูบ้านก่อน ออกไป	0.67	ใช้ได้
เขียนเต็มคำสระเอะ	ตลาด		
เออที่มีตัวสะกดลงใน	๒. คุณลุงข้างบ้านโดนไฟ...ชือต...	1.00	ใช้ได้
ช่องว่างให้ใจความ	๓. น้องชอบกินนมรส...ชือก...โกแลต	1.00	ใช้ได้
สมบูรณ์	๔. คุณลุง...เปิด...ขวดน้ำดื่มให้ลูกสาว	1.00	ใช้ได้
	๕. น้องรู้สึก...เขิน...เมื่อคุณครูชมว่าน่ารัก	1.00	ใช้ได้
	๖. น้องกดกริ่งเรียกให้ฉัน...เปิด...ประตูบ้าน	1.00	ใช้ได้

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการพิจารณา	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง	ความหมาย
1	เนื้อหา และสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1.00	ใช้ได้
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ การเรียนรู้	0.67	ใช้ได้
3	เนื้อหา และกิจกรรมสอดคล้องกับระดับความสามารถ ของผู้เรียน	1.00	ใช้ได้
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดกิจกรรมโดยยึดหลักการ สอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1.00	ใช้ได้
5	การประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	0.67	ใช้ได้

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้ถูกต้อง	สระอะ มีตัวสะกด		
	๑. กัด	1.00	ใช้ได้
	๒. ซัก	1.00	ใช้ได้
	๓. พัน	1.00	ใช้ได้
	สระเอะ มีตัวสะกด		
	๔. เต็ม	1.00	ใช้ได้
	๕. เย็น	1.00	ใช้ได้
	๖. เล็ก	1.00	ใช้ได้
	สระแอะ มีตัวสะกด		
	๗. แข็ง	1.00	ใช้ได้
	๘. แกรีน	0.67	ใช้ได้
	๙. ไฟแช็ค	1.00	ใช้ได้
	สระเอะ มีตัวสะกด		
	๑๐. ลีอก	0.67	ใช้ได้
	๑๑. ซ็อกโกแลต	0.67	ใช้ได้
	๑๒. ลีอกเกต	1.00	ใช้ได้
	สระเออ มีตัวสะกด		
	๑๓. เกิด	1.00	ใช้ได้
	๑๔. เดิน	1.00	ใช้ได้
	๑๕. เต็ม	1.00	ใช้ได้

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแบบวัดความสามารถด้านการเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำศัพท์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้ถูกต้อง	สระอะ มีตัวสะกด		
	๑. ม + -ะ + น	1.00	ใช้ได้
	๒. รูปนี้คือสถานที่ใด	0.67	ใช้ได้
	๓. ฉันแปรง.....ทุกเช้าก่อนเข้านอน	0.67	ใช้ได้
	สระเอะ มีตัวสะกด		
	๔. ท + -ะ + ต	1.00	ใช้ได้
	๕. รูปภาพนี้คือตัวเลขอะไร	0.67	ใช้ได้
	๖. น้องรู้สึก.....เมื่อถูกตี	0.67	ใช้ได้
	สระเอะ มีตัวสะกด		
	๗. ท + -ะ + ก + ช + - + -	1.00	ใช้ได้
	๘. รูปภาพนี้คืออะไร	0.67	ใช้ได้
	๙. คุณแม่ใช้.....จุดเทียน	0.67	ใช้ได้
	สระเอาะ มีตัวสะกด		
	๑๐. ล + -ะ + ก	0.67	ใช้ได้
	๑๑. รูปภาพนี้คืออะไร	0.67	ใช้ได้
	๑๒. ฉันและน้องชอบกินเค้กส.....	0.67	ใช้ได้
	สระเออ มีตัวสะกด		
	๑๓. ข + -อ + น	0.67	ใช้ได้
	๑๔. รูปภาพนี้กำลังทำอะไร	1.00	ใช้ได้
	๑๕. ฉันเข้าค่ายในวัน.....ของน้องสาว	0.67	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
เอกสารที่เกี่ยวข้อง

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาการอ่านเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปโดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับชั้น Year 1 โครงการหลักสูตรนานาชาติ (PIP)

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวกิจพิพรรณ โชติวิเชียร

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

รหัสโครงการวิจัย : 358/61X

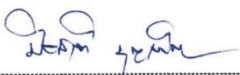
โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 18 ตุลาคม 2561

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 18 ตุลาคม 2561

(ลงชื่อ)
(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ)
(แพทย์หญิงสุภัทรา ภทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X-358/2561

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวกัญจพรพรรณ โชติวิเชียร
วัน เดือน ปี เกิด	1 มีนาคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2553 - 2558 การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2560 - 2561 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	1085 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

